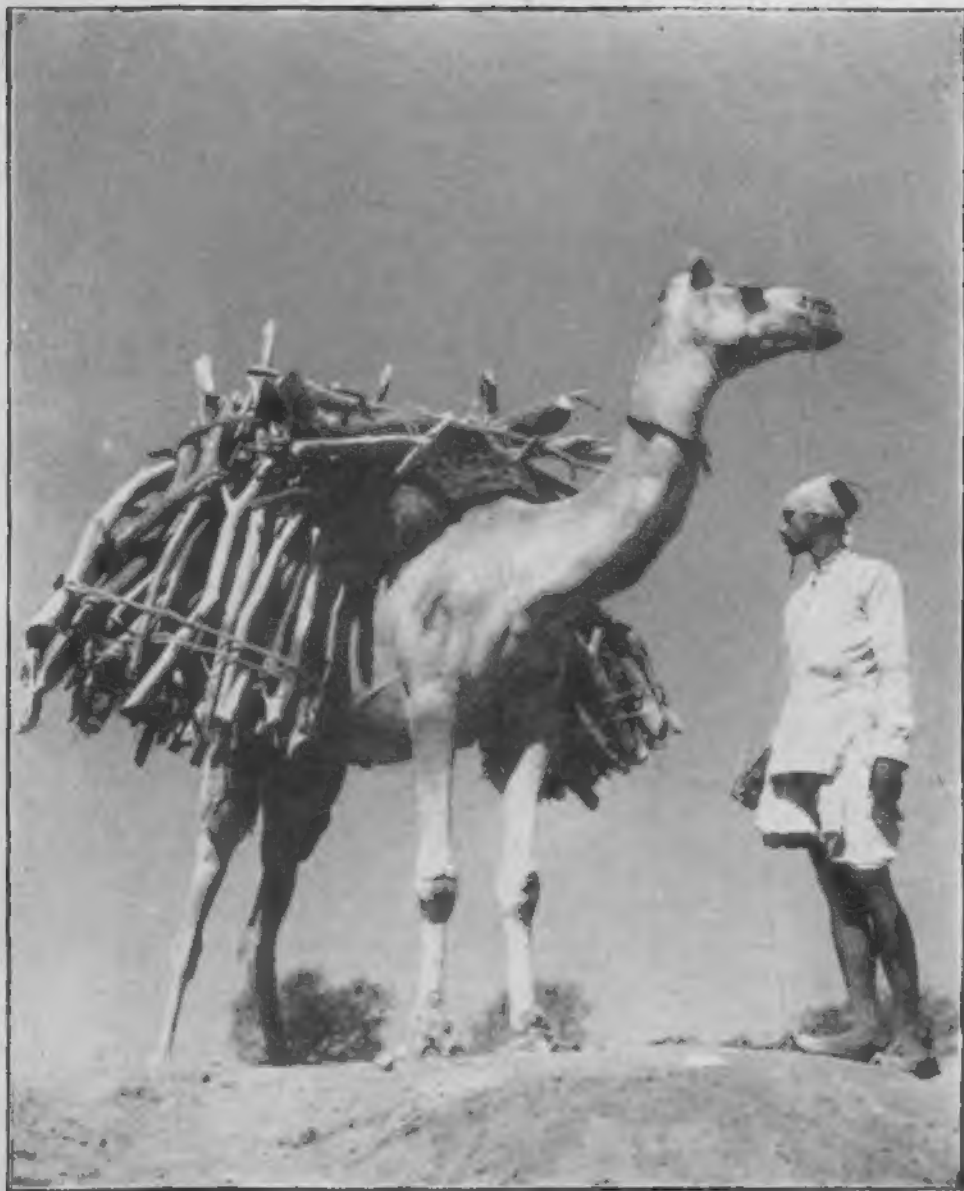

ಪರಿದಾಸಿ

Chandamama, April '52

Photo by A. L. Syed

‘ಯಾರದು, ಅಲ್ಲಿ?’

ಬರುತ್ತದೆ!

ಜೊಹನ್ ರವರ
ರಾಹಿಮ್

A TALLAM release

ವಿಷಯಗಳು

ಶಾರದಾ ಸ್ತುತಿ	೨೨೨	೨೨೨	9
ವ್ಯರ್ಥ ಕಲಹ	೨೨೨	೨೨೨	10
ಚಂದಿರಮಾಮ	೨೨೨	೨೨೨	12
ಸೂರ್ಯಕಿರಣ	೨೨೨	೨೨೨	13
ಅಪೂರ್ವ ಸ್ತಂಭ	೨೨೨	೨೨೨	17
ತಿಮ್ಮಯ್ಯನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ	೨೨೨	೨೨೨	25
ಬಾಕ್ಸೈಯಲ್ಲಿ ಪರ್ವ	೨೨೨	೨೨೨	29
ಗಂಧರ್ವ ಕನ್ಯೆಯರು	೨೨೨	೨೨೨	33
ದಾಯಾದಿಗಳು	೨೨೨	೨೨೨	39
ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ	೨೨೨	೨೨೨	42
ತಂದೆಗಾಗಿ	೨೨೨	೨೨೨	44
ಭಟ್ಟರ ಗಡಿಬಿಡಿ	೨೨೨	೨೨೨	49
ಇಂದ್ರಜಾಲ	೨೨೨	೨೨೨	50

ಇದಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ತುಂಬಿವೆ.

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪ್ರಪ್ಪಿ
ಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ.
ಇಹರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ
ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರ
ಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಗಾಂಧಿ, ಬಾದಾಮಿ, ಕಾಫಿ, ಚಂದ್ರಹಾರ
ಗಳನ್ನು 24" ಒಂದೆಕೆಗೆ ರೂ. 11/- ಕರೆಮಣಿ
ಜಿಪ್ಸು 18" 1ಕ್ಕೆ ರೂ. 5/- 800 ಡಿಜಿಪ್ಸು
ಗಳೆ ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ಉಚಿತ. ಫೋನ್: 1/-
ರಾಜಾ ಗೋಲು ಕವರಿಂಗ್ ಕಂಪೆನಿ (ರಿಜಿ.)

ರಾಜಾ ಬಿಲ್ಕಿಂಗ್ಸ್; ಮಚಲಿಪಟ್ಟಣ

ಕನ್ನಡ ಡ್ರಾಮಾ ಸಿಟ್ಟುಗಳು ಮತ್ತು ಬೆಲೆಗಳು

4 ತ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರೀಲಾ 12/-, 9 ಪೂರಿ
ರಾಮಾಯಣ 27/-, 3 ವಕ್ರಯುಕ್ತ 9/-
3 ಕಾರಕ ನಥಿ 9/-, 4 ತ್ರೀನಿವಾಸ
ಕಲ್ಯಾಣ 12/-, 3 ಭಕ್ತ ಪ್ರಹಲ್ಲಾದ 9/-
4 ಸತ್ಯ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ 12/-, 7 ಜಗನ್ನಾಥ
ಬಸವೇಶ್ವರ 21/-, 3 ಗಿರಿಜಾ ಕಲ್ಯಾಣ 9/-

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು
ಮಹಾತ್ಮ ರವರ ಜಗನ್ನಾಥಪುರಿ

6 ರಿಹಾರ್ಡ್‌ಗಳ ಪೆಟ್ಟು. C. B. ಬಾಕ್ಸ್
 ಸಮೇತ ಜಿಲ್ಲೆ ರೂ. 24/- ಮುಂಗಡವಾಗಿ
 6 ರಿಹಾರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಕುಟ್ಟು ಪೂರೈ ವೆಂಬ
 ಲಗು ಯಾ ಅಡ್ಡಾನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲ
 ಕೆಚುಗಳೂ ನಾವೆ ವಹಿಸಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್
 ಪಾರ್ಸಲ್ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಇತರ ಕನ್ನಡ ರಿಕ್ವಾರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಹೋಲಾ
ಸೇಲಾ ವಿವರಗಳಿಗೆ 4 ಅಣೆ ಸ್ವಾಂಸಿನೊಡನೆ
ಬರೆಯಿರಿ.

ಸೀತಾಪೂರ್ಣ ಕಂಪೆನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-2.

ಗುಲಾಬಿ
ಯಂತೆ
ಸುಗಂಧಿತ

ಗುಲಾಬಿಯನ್ನು ಸುಗಂಧಪೂರ್ಣವೆಂದು
ನೀವು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ
ಅದರ ಮಧುರ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು,
ನಿಮ್ಮ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿಯೇ ಮಾರ್ಟನ್
ಟಾಫ್ ಮತ್ತು ಸಿಹಿಗಳನ್ನು ಬರಿಯ
ಗುಲಾಬಿಯ ಸುಗಂಧ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ
ಅನೇಕ ಹೂ, ಹಣ್ಣುಗಳ ಸುವಾಸನೆ
ಯೊಡಗೂಡಿ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

MORTON

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕ

ಸಿ. ಅಂಡ್ ಈ. ಮಾರ್ಟನ್ (ಇಂಡಿಯಾ) ಲಿಮಿಟೆಡ್.

ಯು ಗಾ ದಿ ಯ ಸ ಮ ಯ ಕ್ಕೆ

‘ಚಂದಮಾಮ’ ಈ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಬೀಳುವುದು.

ಅಂಬಿಳಿಅಮ್ಮಾವನ್ ★ ಚಾಂದೋಬಾ
(ಮಲಯಾಳ) (ಮರಾಠಿ)

ಬಡಿಸ್ತತಿ - 0-6-0

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ - 4-8-0

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್
ಕೋಡಂಬಾಕಮ್ :: ಮದ್ರಾಸು - 24.

ಮಕ್ಕಳೆಂದರೆ ತಾಯಂದರಿಗೆ ಸಿಹಿ!
ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟುಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಿಹಿ!
ಸಿಹಿಯುಳ್ಳ ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟುಗಳು

ಯವರದೇ

M.A.P. INDUSTRIES
TONDARPET, MADRAS. 21

ಚಂದಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

ಸಂಪುಟ ೮ : ಸಂಚಿಕೆ ೪

ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೯೫೨

ಶಾರದಾಸ್ತುತಿ

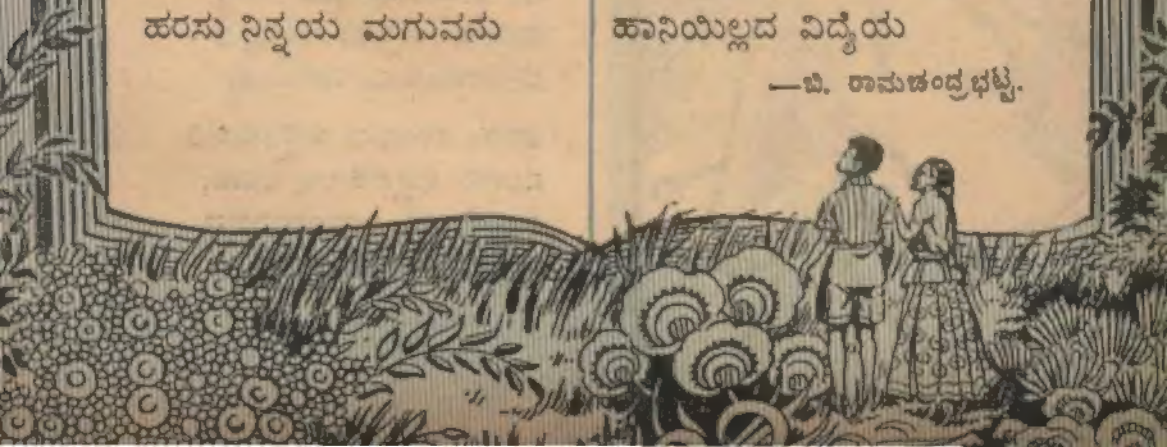
ಶಾರದಾಂಬೆಯ ವಿಧಿಯ ರಾಣಿಯೆ
ವಂದಿಸುವೆ ನಾ ನಿನ್ನನು
ದಾರಿಗಾಣದೆ ಬಳಲುತಿರುವೆನು
ತೋರಿಸೈ ಸತ್ಪಥವನು

ಓದು ಬಾರದ ಬರಹವರಿಯದ
ಮಂದಬುದ್ಧಿಯ ನನ್ನನು
ಓದು ಬರಹಗಳನ್ನು ನೀಡುತ
ಹರಸು ನಿನ್ನಯ ಮಗುವನು

ಸತ್ಯ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ
'ಭಾವ'ವೆನ್ನೊಳು ರೂಪಿಸೈ
ನಿತ್ಯ ನಿನ್ನಯ ಸೇವೆಗೈಯುವ
'ಭಾಗ್ಯ'ವೆನ್ನೊಳು ಕರುಣಿಸೈ

ಗುರುಹಿರಿಯರನು ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ
ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶ್ರದ್ಧೆಯ
ವರದೆ ಶಾರದೆ ಬೇಡುವೆನು ನಾ
ಹಾನಿಯಿಲ್ಲದ ವಿದ್ಯೆಯ

—ಬಿ. ರಾಮಚಂದ್ರಭಟ್ಟ.

ವೃದ್ಧ ಕಲಹ

ಒಮ್ಮೆ ಮೂಗಿಗೂ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೂ,
ನಡುವೆ ತಗಾದೆ ತೊಡಗಿತ್ತು;
'ಕಣ್ಣುಡಕವು ಯಾರ'ದೆಂಬ ವಾದದ
ಚರ್ಚೆ ಜೋರಾಗಿ ನಡೆದಿತ್ತು

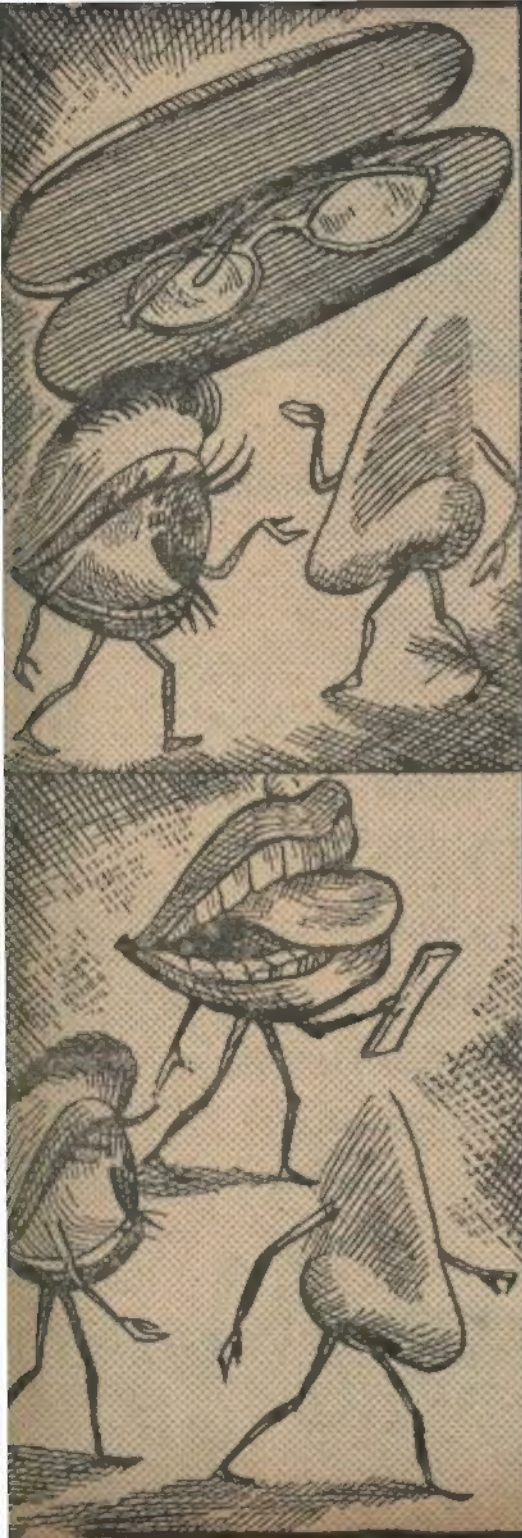
ತೀಮನ್ನಾಲಗೆ ವಕೀಲರಾಗಿ
ತೀವ್ರ ವಾದವನೆ ನಡೆಸಿದರು
ಜಿಗಿದು ನೆಗೆದು ಇರುದವಡೆಗಳ ನಡುವೆ
ಮೇಲೆ ಗುದ್ದಿ ಘುಡುಘುಡಿಸಿದರು

ಕಿವಿಗಳು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ತಾವೆಂದು
ಕಿವಿ ನಿಗುರಿಸುತ್ತಲಿ ಕೇಳಿದರು
'ನಾವೇನು ಕುರುಡರೆ? ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ
ನ್ಯಾಯನುಡಿಸೆ'ವೆಂದು ಹೇಳಿದರು

ನಾಲಗೆ ಲಾಯರು ನುಡಿದರು; 'ಪ್ರಭುವೇ!
ಕಣ್ಣುಡಕವ ಪರಿಸಿಸಿ ನೋಡೀ,
ಮೂಗಿಗಾಗಿ ಅದು ಜನಿಸಿಹುದೆಂದೇ
ಕಾಣುವುದನು ಅಲ್ಲಿನಬೇಡಿ!

ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಅದು ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆಯೆ
ಏರಿ ಕುಳಿತು ಮೆರೆವುದು ನಿತ್ಯಾ
ಮೂಗಿನ ಸೊತ್ತದು ಸತ್ಯವಲ್ಲದೆ
ಬೇರುಂಟೆಂಬುದು ಬಹುಮಿಥ್ಯ

ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯುವ ಗುಟ್ಟೇನೆಂದರೆ
ಮೂಗು-ಕಣ್ಣುಡಕ ಅವು ಎರಡು,
ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಅಧಾರವಾಗಿಹವು
ಮತ್ತೆಲ್ಲಾ ಮಾತೂ ಬರಡು!

“ನವಗಿರಿನಂದ”

ಕೆಲಗಿನಿಂದ

ಮೂಗಿನ ಕಪ್ಪಿಗೆ ವಾದಿಸಿ ಹೀಗೆ
ಕುಳಿತರು ನಾಲಿಗೆ ಜಮ್ಮೆಂದು
ಪಾಪ, ಕಣ್ಣುಗಳ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅದುವೇ
ಪ್ರತಿವಾದನೆಯೂ ಆಯ್ತೆಂದು
ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಕಿವಿಮಹಾಪ್ರಭು
ರೀವಿಯಲೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದರು
ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿ, ಗಂಟಲ ಕೆನೆದು
ತೀರ್ಪನ್ನೀಪರಿ ಹೇಳಿದರು:—

“ಕೇಳಿದೆನೆಲ್ಲವ, ಈ ಕಣ್ಣುಡಕವು
ಮೂಗಿನದೆಂದೇ ನಿಜವಾಯ್ತು
ಕಣ್ಣುಡಕವಿರಲು ಕಂಗಳು ಮುಚ್ಚುತ
ಇರಬೇಕೆಂದೇ ರುಜುವಾಯ್ತು!”

ವಿಚಿತ್ರವಾದೀ ತೀರ್ಪನು ಕೇಳಿ
ಕಂಗಳು ಇಂಗಿ ಮುಂಗಿದುವು.
ಬಲಗೈ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಅಪೀಲು ಮಾಡಿ
ಕಂಬನಿ ಸುರಿದು ಬೇಡಿದುವು.

ಕಾರ್ಯವೀರ ‘ಕೈ’ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜರು
ಕೇಳಿ ನುಡಿದರೆಲೆ ‘ಮೂಢರಾ!
ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿರಲು ಕಣ್ಣುಡಕವೇಕೆ?
ಕಿತ್ತೆಸೆವೆನು ನಾ ನೋಡುವಿರಾ?

ಕಣ್ಣಿಗಾಗಿ ಕಣ್ಣುಡಕ ಬಂದಿದೇ
ನಾನಿಡೆ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಇದೆ.
ಕಿವಿಯೂ ಹಿಡಿದಿದೆ, ಇದನರಿತೊಂದಾಗಿ
ಬಾಳಿರಿ ಕಲಹಿಸದೆ ಬರಿದೇ’

ಅಣ್ಣನ ಪತ್ರ

ಒಲವಿನ ತಮ್ಮ ತಂಗಿಯರೇ,

ನಿಮ್ಮ ಲ್ಲನೇಕರು ಈಚೆಗೆ ಅಣ್ಣನ ಪತ್ರವೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಏಕೆ, ಎಂದು ಪುನಃ ಪುನಃ ಕೇಳಿರುವಿರಿ. ಇಗೋ, ಅದಕ್ಕೇ ಈಗ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.... ಯಾವಾಗಲೂ ಅಪರೂಪವಾದವುಗಳ ಮೇಲೆ ಆಸಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಂತೆ. ನಿಜವಲ್ಲವೆ, ನೀವೇ ಹೇಳಿ?

ಸಲಸಲಕ್ಕೂ ಅಣ್ಣನ ಪತ್ರದಿಂದ ಪುಟ ತುಂಬುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅಂತಹ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮನರಂಜಕ ವಿಷಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಉದ್ದಿಷ್ಟ. ಚಂದಮಾಮು ಸ್ವಂತ ಭವನದೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ, ಹಿಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರವೇಕೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಮಲಯಾಳ ದಲ್ಲೂ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲವೆ? ಅವರನ್ನೂ ಆನಂದಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡಿಸಲು ಚಂದಮಾಮು ಆ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಅವರ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ನಲಿದಾಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡ ಮಕ್ಕಳು ತೋರಿದ, ಮತ್ತು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಆದರಾಭಿಮಾನಗಳು ಚಂದಮಾಮನಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ. ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಅಳಿಯದಂತಹದು. ಮುಂದೆ ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಮತ್ತೆ ಬರೆಯುವೆನು.

ಜೈ ಹಿಂದ್.

ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣ.

ಎಂ. ಟಿ. ವಿ. ಆಚಾರ್ಯ

ಚಂದಿರಮಾಮು

ಚಂದಿರಮಾಮು ಚಂದಿರಮಾಮು

ಬಾರೋ ಇಲ್ಲಿಣಿಗೆ,

ಮೋಡಗಳಡೆಯಲಿ ಆಗಸ ಮಧ್ಯದಿ,

ಹೊರಟೆಹೆ ಎಲ್ಲಿಣಿಗೆ?

ಅಮ್ಮನು ಕೊಟ್ಟ ಹೋಳಿಗೆಯನ್ನು

ನಿನಗೇ ಇಟ್ಟಿರುವೆ,

ಅಕ್ಕನು ಕಾಸಿದ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಹಾಲನು

ಕದ್ದೂ ತಂದಿರುವೆ.

ಭಾವನ ಬಣ್ಣದ ಪುಸ್ತಕ ತಂದು

ಕಾಯುತ ನಿಂತಿರುವೆ?

ಕೈಗಳ ನೀಡಿ ಕರೆಯುವ ಎನ್ನನ

ಏತಕೆ ಮರೆತಿರುವೆ?

ಬೆಳಕನು ಇತ್ತೇ ಬದುಕುವ ನಿನಗೆ

ಯಾತರ ಸುಖವಲ್ಲಿ?

ನಾಟಕ, ಸಿನಿಮಾ ಬೇಸರ ಕಳೆಯಲು

ಎಷ್ಟೋ ಇದೆ ಇಲ್ಲಿ.

ಸಿಡಿಲಿನ ಅಬ್ಬರ, ಮಿಂಚಿನ ಉಬ್ಬರ

ತುಂಬಿದ ಭಯವಲ್ಲಿ,

ಮರೆಯದ ಗೆಳೆತನ ನನಗೂ ನಿನಗೂ

ಬರುವೆಯ ನೀನಿಲ್ಲಿ?

—ಹೊಸಮನಿ ಗೋವರ್ಧನ್, ಮೂಡಬಿದ್ರೆ

ಸೂರ್ಯಕಿರಣ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಘೋಷರವೇಶವನ್ನು ಅಳಿದ ರಾಜರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾತನಿಗೆ ಕುದುರೆಗಳೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ವೋಜು. ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟು ಹಣ ಸುರಿಮ, ಒಳ್ಳೆ ಕುದುರೆಗಳು ಯಾವುದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿವರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ತರಿಸಿ, ತನ್ನ ಅತ್ಯಶಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಎಷ್ಟೇ ಶುರ್ತಾದ ರಾಜ ಕಾರ್ಯಗಳಿದ್ದರೂ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಒಂದು ಸಾರಿಯಾದರೂ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅರಸರಾಲಿಗೆ ಭೇಟಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಕುದುರೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವತಃ ನೋಡಿ, ಅವುಗಳ ಕೊರಳನ್ನು ಪೀತಿಯಿಂದ ತಟ್ಟಿ, ಮಾತನಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಮೊರತು, ಆತನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕುದುರೆಗಳೆಂದರೆ ಅಷ್ಟು ವೋಜು ಇಷ್ಟಾದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ “ಕುದುರೆಗಳ ರಾಜ” ಎಂಬ ಕೆಸರು ಅಸ್ವರ್ಥ ನಾನುವಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಆತನ ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಅರಾನುವಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ಬಂದು “ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ಅರವ್ವೀ ದೇಶದವನೊಬ್ಬ ಕುದುರೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ.

ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಬೇಕಂತೆ” ಎಂದ. ಕುದುರೆ ಎಂಬ ಮಾತು ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಆ ಅರವ್ವಿಯವನನ್ನು ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ರಾಜನು ತಟಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ತರಾತರಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದ.

ಅರವ್ವಿಯವನು ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಲಾಮು ಮಾಡಿ “ಪ್ರಭುಗಳೇ ಇದೊಂದು ಅವರ್ಷ ಅತಃ, ಈ ಕುದುರೆಗೆ ಅನೇಕ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿ, ನಿಮಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕುದುರೆಯ ಜಾತಿ, ಅದರ ಗುಣ ಮುಂತಾದವನ್ನು ನಾನೇ ವರ್ಣಿಸುವುದು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲ. ಸಮ್ಮತಿರೇಬಿಂಬಾದೇಶದಲ್ಲ ಇಂತಹ ವತ್ತೊಂದು ಕುದುರೆಯಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅತಿವಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಅಗ್ಗವರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಕ್ಷಮವಾದವರು ಗಟ್ಟಿಗರೆಂದು ಕೇಳಿ, ಈ ಕುದುರೆ ಇದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮಂತಹ ಪೋಷಕರ ಹತ್ತಿರಲೇ ಇರಬೇಕೆಂದು, ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದ.

ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜನು “ಸರಿ, ಇದರ ಬೆಲೆ ಯೆಷ್ಟು” ಎಂದ.

“ಎಷ್ಟೇ ಬಹಳವೇನಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಲಕ್ಷ ವರಹಗಳು, ಅಷ್ಟೇ” ಎಂದನಾತ.

ರಾಜನು ಆರ್ಥಿಕತೆಗಾಗಿ “ಆಯ್ಯಾ, ಎಷ್ಟೇ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಕುದುರೆಯಾದರೂ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಅಂದರೇನು ಸಾಮಾನ್ಯವೇ? ತುಂಬಾ ಸೋಜಿಗವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಆತ್ಮ ಶಾಲೆ ಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ, ಉತ್ತಮವಾದ ‘ವಾಯುವಾಹನ’ವೆಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಸಾಹಸ್ರಾಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ‘ರಾಮ ಬಾಣ’ ಎಂಬ ಕುದುರೆಗೆ ಹದಿನೈದು ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರ ಯಜಮಾನನು ಆ ಹಣವನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಕುದುರೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಹೋದ. ತಿಳಿಯಿತೇ? ಇನ್ನು ‘ವೇಗವತಿ’

ಎಂಬ ಕುದುರೆ ಬೆಲೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು, ಅದು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ” ಎಂದ.

ಆಗ ಅರಬ್ಬಿಯವನು “ಪ್ರಭೂ ನೀವು ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಎಂದು ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿ. ಮತ್ತೆ ಯಾರಾದರೂ ಆಗಿದ್ದರೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ” ಎಂದ.

ರಾಜನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅಚ್ಚರಿ ಆಯಿತು. “ನಿನ್ನ ಕುದುರೆಯ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯಾದರೂ ಏನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಅದರ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನಾನು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದೆಂತೆ ವರ್ಣಿಸುವುದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ನೋಡಿ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದ ಅರಬ್ಬಿಯವನು.

ಅದೇನೋ ನೋಡಿಯೇ ಬಿಡೋಣವೆಂಬ ಹಠ ಮತ್ತು ಆತುರದಿಂದಲೂ, ಕುದುರೆಗಳೆಂದರೆ ಸಹಜವಾಗಿದ್ದ ಮೋಜಿನಿಂದಲೂ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಮಂತ್ರಿಯಕಡೆ ನೋಡಿ “ಒಂದು ಲಕ್ಷ ವರಹ ತರಿಸಿ ಈತನಿಗೆ ಕೊಡಿ” ಎಂದ ರಾಜ.

ಮಂತ್ರಿ ನಿರ್ಭಾಂತನಾದ. “ಪ್ರಭೂ ಒಂದು ಕಾರಿ ಆಲೋಚಿಸಿ. ಒಂದು ಸಾವಿರ ವಲ್ಲ, ಎರಡು ಸಾವಿರವಲ್ಲ; ಲಕ್ಷವರಹಗಳು! ತೀರಾ ಕೈಮೀರಿದ ತರುವಾಯ ಏನೆಂದು ಕೊಂಡರೂ ಲಾಭವಿರಲಾರದು” ಎಂದ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ.

ಚಂದಮಾಮು

ರಾಜನು “ಕೂಡಿ, ನೋಡಿಯೇ ಬಿಡೋಣ” ಎಂದ. ಹೇಳಲು, ಎದಿಯಿಲ್ಲದೆ ಲಕ್ಷ ವರಹಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ, ಅರಬ್ಬಿಯವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿ.

ಅರಬ್ಬಿಯವನು ಆ ಹಣದ ಮೂಟೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿ, ತಟ್ಟಕ್ಕನೆ ಅವರ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೇರಿ ‘ಚಲ’ ಎಂದ. ಮತ್ತೇನಿದೆ? ರಾಜ, ಮಂತ್ರಿ, ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಎಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಆ ಕುದುರೆ ವಾಯುವೇಗದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿತು.

ರಾಜನ ಮುಖ ವಿವರ್ಣ ಹೊಂದಿತು. “ಅರೆರೆ, ಲಕ್ಷ ವರಹ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಕುದುರೆ ಮೇಲೇರಿ ಪರಾರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ ಭಂಡ! ಹಿಡಿಯಿರಿ, ಹಿಡಿಯಿರಿ ಅವನನ್ನು” ಎಂದು ಕಿರಿಚಿದ.

ತಕ್ಷಣವೇ ಆತನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಸವಾರರು ಅರಬ್ಬಿಯವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು.

ವಾಯುವಾಹನ, ರಾಮಬಾಣ, ವೇಗವತಿ ಮುಂತಾದ ಉತ್ತಮ ಆಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೇರಿ ಅರಬ್ಬಿಯವನನ್ನು ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋದರು ಆ ಸವಾರರು.

ರಾಜನು ‘ನಮಗೆ ಸಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ನಟಿಸಿ, ಲಕ್ಷ ವರಹ ಲಪಟಾಯಿಸಿ ಮೋಸ ಮಾಡಿದನಲ್ಲಾ, ದುರುಳ’ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ.

“ಪ್ರಭೂ ನಾನು ಹೇಳಿದರೆ ನಿನ್ನ ಕೇಳಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಇದೇ ಸಮಯವೆಂದು ಮಂತ್ರಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೂದಲಿಸಿದ.

ರಾಜನು ಬೇಸರಗೊಂಡು “ನೀನೇನಯ್ಯಾ ಹೇಳಿದೆ? ಅವನು ಈ ರೀತಿ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪರಾರಿಯಾಗುವನೆ. ಮ ಹೇಳಿದೆಯಾ? ಇಂತಹ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚು ಮರೆ ಏನು ಬಂತು. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನುಡಿಯಬೇಕು” ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಧೂಳು ಮೇಲೇರುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅರಬ್ಬಿಯವನ ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕದೆ ವಾಯುವಾಹನವೋ, ರಾಮಬಾಣವೋ, ಇಲ್ಲ ವೇಗವತಿಯೋ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿರಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡ ರಾಜ ಎಲ್ಲ ಆಶೆಯನ್ನು ತೊರೆದು.

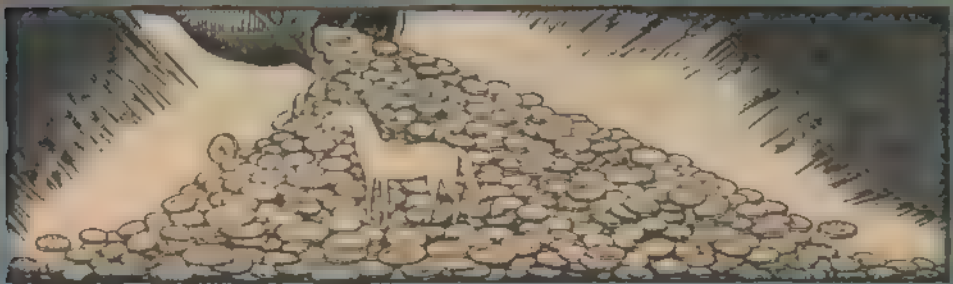
“ಅಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು?” ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನರಹರ ಕುದುರೆ ಬಂದು ಪ್ರಭುಗಳ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು. ಅದರ ಮೇಲಿಂದ ಅರಬ್ಬಿಯವನು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದು “ಸಲಾಂ, ಮಹಾರಾಜ್. ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವಾಗಲೇ ನಾನು ಈ ಕುದುರೆಯೇರಿ ಬಂದು ಮೈಲಿ ದೂರ ಸುತ್ತಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟೆ ನಮ್ಮ ಆತಿ ರಥ ಮಹಾರಥರಾದ ಸವಾರರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಲು ಇನ್ನೂ ಕನಿಷ್ಠವಕ್ಷ ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳಾಗಬಹುದು. ಆಗ ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ‘ಈ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ನೋಡಿ, ಇದರ ಬೆಲೆ ತಿಳಿಯುವುದು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ ನನ್ನೇ. ಈ ಕುದುರೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ವರಹ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಈಗಲಾದರೂ ಹೇಳಿ” ಎಂದ.

ರಾಜನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅನಂದದಿಂದ “ಭೇಷ್! ಲಕ್ಷವಲ್ಲ, ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಬೆಲೆಬಾಳುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಅಶ್ವವನ್ನು ನಾವೆಂದಿರಬೇಕೆಂದು ನೋಡಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ನುಡಿಗಳು ಅಸತ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಈಗ

ರುಜುವಾತಾಗಿದೆ. ನಾನೇಕೆ ಮುಚ್ಚಿಡಬೇಕು. ನೀನು ಲಕ್ಷ ವರಹ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕುದುರೆಯೊಂದಿಗೆ ಸರಾರಿಯಾದೆ ಎಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೆವು ನಾವು” ಎಂದ.

“ಎಂತಹ ಮಾತು ಮಹಾರಾಜ್. ಹಾಗೆ ನಂದಿಸಿ ನೋಸ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಮನೆ ತನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಇದರ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯತಃ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸೋಣವೆಂದು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಕುದುರೆಯ ಹೆಸರು ‘ಸೂರ್ಯಕಿರಣ’ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ ಎಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ವಿಸರಿಸುವುದೋ ಅಷ್ಟು ವೇಗ ವಾಗಿ ಇದು ಓಡಬಲ್ಲದು. ಪ್ರಭುಗಳು ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ನನಗೆ ಉಚಿತ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದು ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿದ. ‘ಸೂರ್ಯಕಿರಣ’ದ ಹಿರಿಮೆಗೂ, ಅರಬ್ಬಿಯವನ ಸತ್ಯಸಂಧ ತೆಗೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ರಾಜನು ಮತ್ತೊಂದು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಹು ಮಾನವಾಗಿ ಅರಬ್ಬಿಯವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳು ಹಿಸಿದ.

3

‘ತಾನೂ ಸಹ ತೀರಿಕೊಂಡರೆ ಯಾವರಾಜನಿಗೆ ದಿಕ್ಕು ಯಾರು?’ ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಕೃಷಾಸಿಂಹನ ಮನಸ್ಸು ತುಂಬಾ ಕಳವಳಗೊಂಡಿತು. ಕಳವಳ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅದೇ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಕೂಡಾ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಸೇರಿದ. ತಂದೆ ಗತಿಸಿದನಾದುದರಿಂದ, ಪಾಪ, ಹುಣ್ಣಿ ದೇವಸಿಂಹನು ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಅನಾಥನಾದನು.

‘ಎಳೆ ಹುಡುಗ, ಅಂಗವಿಕಲ, ತಾಯಿಯಿಲ್ಲ, ತಂದೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ಮಗುವನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕಾಣಾಡುವವರು ಯಾರು?’ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಬಾಯಿಯಲ್ಲೂ ಇದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದೇ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ. ರಾಜಕುಮಾರನ ಗತಿ ಎನಾಗುವುದೋ ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಹೃದಯವೂ ತಹತಹಪಡುತ್ತಿತ್ತು.

ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಈ ರೀತಿ ತಕಮಳಗೊಂ

ದಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ವ್ಯಥೆಯನ್ನು ತುಸು ಕಡಿಪೆ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಕಷ್ಟ ಪ್ರಸಂಗ ನಡೆಯಿತು. ಭಾವಮುಂದಿನ ನೆರವಣಿಗೆ ಆವಾರನಾದ ದುಬಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನು ಸಲ ಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಅನಾನಂದ ಮುಟ್ಟುಕರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ದಿನ ದರ್ಬಾರಿಗೆ ಒರನೂಟಿಕೊಂಡ. ತುಂಬಾ ಸಂತಾಪದಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ನುಡಿದ:

‘ಪ್ರಜೆಗಳೇ, ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುಗೊಂಡು ಬಂದ ಸಮರ್ಥರು ನೀವು. ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳ ಮೇರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಭಾವಂದಿರು ಈ ದೇಶವನ್ನು ರಾಜ್ಯ ರಾಜ್ಯದಂತೆ ಪರಿವಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳಿಂದ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಂತಹ ಭಾವಂದಿರನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದ ಮರದೃಷ್ಟಂತ ನಾಗು.

‘ಚಂದಮಾಮ’

ಅಕ್ಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ನಮ, ಅಕ್ಕಂದಿರು ನಮ್ಮನ್ನು
ಅಗಲಿ ಹೋದರು. ಈ ರೀತಿ ಏಟಿನಮೇಲೆ
ಏಟು ಬಿದ್ದುದಕ್ಕೆ ನಾನೆಂದೋ ಸತ್ತು ಹೋಗ
ಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ದುರದೃಷ್ಟವಂತ,
ಅಭಾಗ, ಇನ್ನೂ ಏಕೆ ಬೀವಿಸಿರುವನೋ
ನಿವೇ ಉಹಿಸಿ... ಇದೋ, ಈ ಹುಳುಗಾಗಿ.
ಅಂಗವಿಕಲನಾದ ಈ ಹುಡುಗನಿಗಾಗಿ. ಅಕ್ಕ
ರಾವ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಈ ಸಣ್ಣ ಮಗುವನ್ನು
ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವನನ್ನು
ಏನು ಮಾಡಲೂ ತೋರದೆ ಇನ್ನೂ ಬೀವಿ
ಸಿಕೊನೆ. ಇವನನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಾಪಾಡಲಿ? ಬುದ್ಧಿ
ವಂತರಾದ ತಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸುರ್ಯಾರೋ
ಟಿಸಿ, ಉಚಿತವಾದ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲದ್ದಕ್ಕೆ,
ಈ ಹುಳುಕೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ. ನನ್ನ
ದಾರಿ ನಾನು ಹಿಡಿಯುವೆನು. ಈ ಮಗುವಿನ

ಸಂಗತಿ ನೆರೆಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಎದೆ ಬಿರಿಯುತ್ತದೆ.
ನಿರಂತರವೂ ಇವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕೋಗ
ಬಲ್ಲೆ? ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾದ.

ಶಕ್ತಿ ಸಿಂಹನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ
ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡರು. ಒಬ್ಬರಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು
ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಆ ಪ್ರಮುಖದಲ್ಲಿ ನೃಪ
ನಾದ ಉಪದೇಶಗ್ರಾಹಿಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸಿಂಹ
"ರಾಜನೇ, ನಿಮಗಾಗಿರುವ ಚಿಂತೆಯನ್ನು
ಬಾಯಿಮಾತಿನಿಂದ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
ತತ್ತ್ವ ತಂದೆಯಂತಹ ಕೃಪಾಸಿಂಹ ರಾಜರು
ವಂತರಾದರೂ, ಈ ಮಗುವಾದರೂ ಇರುವ
ಸಲ್ಲಾ ಎಂದು ಸಂತೋಷವಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ
ವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಪುನಿಸಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವೂ
ಸಹ ವಿರಕ್ತರಾದರೆ ರಾಜಕುಮಾರನ ಗತಿ
ಏನಾಗಬೇಕು? ಯಾವ ರೀತಿ ನೋಡಿದರೂ
ರಾಜನ ಅನಂತರ ನೀವೇ ಅರ್ಹರು. ನಿಮ
ಗಿಂತಲೂ ಈ ಅನಾಥ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಪೋಷ
ಕರು ಯಾರು? ನೀವೇ ಆ ಹುಳುಕೆಯನ್ನು
ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥನೆಯನ್ನು
ಮನ್ನಿಸಿ, ವಿರಕ್ತಭಾವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮಗು
ವಿಗೆ ಮಾನುಷೀಕರಣ ಮಾಡಿ, ನೀವು ರಾಜ್ಯ
ವನ್ನು ಆತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆಳಿ. ಈ ರೀತಿ
ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅತ್ತಕಡೆ ರಾಜನ ಆತ್ಮಕ್ಕೂ
ಶಾಂತಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ವಿನಯ
ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡ.

ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬರಿಗಿ
ಎದ್ದುಸಿಂತು, ಒಮ್ಮತವಿಂದ "ಮಹಾರಾಜ,

ಅತನು ಹೇಳಿದ ಸಲಹೆ ತುಂಬಾ ಸೊಗಸಾಗಿದೆ. ರಾಜಕುಮಾರನ ಜೆದರಿನಲ್ಲಿ ತಾವು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮ್ಮತ* ಎಂದರು.

ಎಲ್ಲರ ಅಭೀಷ್ಟದಂತೆ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನು ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನ ಪಾಲನೆಯು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಪ್ಪಿತವಾಯಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ವಂತಿ ಸಾವಂತರ ಮತ್ತು ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ಸಲಹೆ ಪಡೆದು ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈಪಾಳುವನು. ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡದೆ, ತಾನು ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರನಂತೆ ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆತನು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಿದರೂ ಆ ಎಳೆ ಕಂದನ ಮೇಲ್ಮೆಗಾಗಿಯೇ ಮಾಡುವನೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ಬೆಳೆಯಿತು.

ರಾಜ್ಯಭಾರವಹಿಸಿದುದೇನೋ ಆಯಿತು. ಅದರೆ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನಿಗೆ ಆ ವೃದ್ಧಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಉಂಡಾಗಿದ್ದ ಅಂಶೋಳನ ಮಾತ್ರ ತೊಲಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅತನು ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿದ ದಿನವ ವೊದಲುಗೊಂಡು ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಲೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಎದೆ ತಡೆಯಿಲ್ಲದ ದುಸ್ವಪ್ನಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಆ ವೃದ್ಧಳು ಭಯಂಕರ

ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಜೆದರಿಕೆಯನ್ನು ಟುಮಾಡುವಳು. ಈ ರೀತಿ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷೆವಲ್ಲೇ ಆವೃದ್ಧಳು ಬರಬಹುದೆಂದೂ, ತನ್ನ ಗುಟ್ಟೆಲ್ಲಾ ಬಯಲಾಗುವುದೆಂದೂ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹ ಭಯದಿಂದ ತಲ್ಲಣಿಸಿದ.

ಆತನು ಭಯಗೊಂಡಂತೆ ಆ ವೃದ್ಧಳು ಮತ್ತೆ ಅತ್ತಕೆನೆ ಸುಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಯಥಾರ್ಥವು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಯೋಚಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ.

ಹೀಗೇ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನಿಗೆ ಯೋಚನೆಯೊಂದು ಹೊಳೆಯಿತು. ತಕ್ಷಣ ಆಪ್ತ ಪ್ರಮುಖರನ್ನು ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ರೀತಿ

ಈ ರೀತಿ ಸಿಕ್ಕಾಬಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಅನೇಕ
ರಿಗೂ ಬೇಗಾದಕೂಡವೇ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು.
ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ವಾದಿಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದರು.
ನಾವಿ ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿರಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದರು.
ಅವರೇ ಆ ಮಗು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು

✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱ ✱

20

ಸುಖಿನೆ ಮುಳ್ಳಿರವು ಕಂಡು ಈಗಲೇ
 ಎಕೆ ಎವ್ವಿ ಸಜೆಕೆಂದು ದಾದಿ ಮುಮ್ಮನಾದಳು.
 ಆದರೆ ಆ ಮಗು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ
 ಎತ್ತರಗೊಳ್ಳುವ ಸೂಚನೆ ಕಾಣಬರಲಿಲ್ಲ.
 ತಬ್ಬಿ ನೋಡಿದಳು. ಮಗು ಅಲುಗಾಡಲಿಲ್ಲ.
 ಕುಗಾಲಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡಳು ಅಕೆ. ಎಲ್ಲರೂ
 ಬಂದರು; ನೋಡಿದರು. ನೋಡಿ ನಿಶ್ಚಿತ್ತ
 ರಾದಳು.

ಮಲಗಿದ್ದ ಮಗು ಮಲಗಿದಂತೆಯೇ ಇದ್ದು
ಬಿಟ್ಟು ಹೋದುದು ತಿಳಿದು. ಇದೇನಿದು
ನೋಟಗ? ಯಾರಿಗೂ ಮಗನ ತೋರಲಿಲ್ಲ.
ಬೆಳಿಮಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಾ ಅವಳುರೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ
ಬಂದು ರಾಜಕುಮಾರಗಳ ಮುಂದೆ ಎದ್ದಳು.
ವನ್ನು ಅರಹಿದರು. ರಾಜ ಅಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತ
ನಾದ. ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಸುದ್ದಿ ರಾಜ್ಯದ
ಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿತು.

ಈ ವಿಧಿಯು ಅಟಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಬೆರಗಾದರು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೀಗೇ ಎಂದು ಹೇಳಲಾದದೆ ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಹಿಡಿದಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರೂ, ಇದು ಆ ರಾಜವಂಶದ ಅವನತಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಎಂದೂ, ಅನಾಥರಾಜ್ಯವೆಂಬ ಹೆಸರು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಾಗಿ ಉಲಿದುಬಿಡಲೋಸಗಲೋ ಹೀಗಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರೂ ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹುಡುಗನ ಮರಣಸಮಾಚಾರ ಕೇಳಿ

ಶಕ್ತಿಸ್ವರೂಪಿಗಳಾದ ವಾಣಿ, ವಿದ್ಯಾ, ಸೀತ, ಅಶ್ವ
ಮು ಮಿನಾಸ್ತು ಕುಂಡವರ, ಯಾರೂ ಈ ಸಮಯ
ದಲ್ಲು ಯಾವುದನ್ನೇ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಜೆ,
ನಡೆದಿರಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಲೂ, ಅನು
ಮಾನಪಡಲೂ ಅವಕಾಶವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೊಂದುನೂತು. ಹುಡುಗನ ಮರಣ
ವಾತೆಗೆ ವಾಳದ್ದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಕಷ್ಟವಾಗಿ
ರತ್ತೆ ಸಿಂಹನನ್ನು ಆಹಾರದ್ವಂದ್ಯಮಾಳುಗಿಸಿತು.
ಲೋಕಲೋಭವು ತೆ ಆತನು ದುರುಗ್ಗನು
ಲೋಕ-ವಿವರಣೆ ಮಾಡಿತು, ಬೆಳ್ಳಿಯು
ಸುಖವಾಗಲಾಗಿ ತನ್ನ ಅಳಿರಾಳೆ ನೆನಪೇ
ವಿದುದು ಯಾವುದೋ ಬಂದು ಅನ್ಯಾತ
ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಆಯಿತೆಂದು ಎಣಿಸಿವ.
ಆತ ಮಗ್ನನಾಗಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತೆ. ಯಾವ
ಹುಡುಗನು. ಲೋಕ-ವಿವರಣೆ ಮಾಡಿತು

ನಶ್ಟವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ತನ್ನ ಆಳ್ವಿಕೆ ಸುಲಭವೆಂದು
ಇರಬಹುದೆಂದು ನೆನೆಸಿದ್ದನೋ, ಆ ಮಗು
ಸುರಕ್ಷಿಸಿನೆಂದ ಮೇಲೆ, ಇನ್ನು ಬೇಕಾದು
ದಾದರೂ ಏನಿದೆ?

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತನ್ನಿಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಇರ
ಬಹುದು. ಆತನು ಸುಖವದಲ್ಲಿ ಓಲಾಡು
ವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕೆಲವು ವಿಚಿತ್ರ
ಸಂಭವನೆಗಳು ನಡೆದವು. ತನಗೆ ಬದಲಾಗಿ,
ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿ ಪಂಪಾಭಿಷೇಕ
ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಆತನ ಹಿರಿಯ ಮಗ
ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ಕನಾಂತರಕ್ಕೆ ಗುರಿ
ಯಾದ. ನಾಳೆ ಪಂಪಾಭಿಷೇಕವೆಂದಾಗ, ಆ
ಹುಡುಗ ಮರವೃಷ್ಟನ ರಾತ್ ಮಹಡಿಯ
ಮೇಲಿಂದ ಜಾರಿ, ಬಲವಾದ ಸೆಟ್ಟುತಗಲಿ
ಕೊಂಡನಾದ. ಇದು ನಡೆದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ

ಳಲ್ಲೇ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನ ಅರನೇ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ
ವನೂ, ತಾಯಿಗೆ ವಸುತೆಯ ಮಗನೂ
ಆಗಿದ್ದವನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದು
ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಜೇತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಈ
ಎರಡು ಏಟುಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟ
ರಲ್ಲಿ ಆಕೆಯನಿಗೆ ಮತಿಕೆಟ್ಟು, ದೇಶಾಂತರ
ಹಿಡಿದಿಟ್ಟ. ಏಕಮಾತ್ರ ಪುತ್ರಿಯ ಸಂಸಾರ
ಮಣ್ಣು ಸಾಲಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆ
ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಆವತ್ತಿ
ನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುತ್ತಿದ್ದರು; ಯಾರೂ ಸುಖವಹುವ
ಭಾಗ್ಯ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನೇನೋ ಕೆಚ್ಚೆದೆಯುಳ್ಳವನೇ
ಇರಬಹುದು. ಆದರೂ ತನ್ನ ಕನ್ನೆದುರಾಗಿ,
ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಈ ರೀತಿ ಕಷ್ಟಗಳ ಸಾಲಾಗು
ತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಹೋದ.
ಎಷ್ಟೇ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿಸಿದರೂ ಮಕ್ಕಳ ರೋಗ
ಗುಣವೊಂದಿಲ್ಲ. ಬಾಲಾರಿಷ್ಟಗಳು ತೊಲ
ಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಶಾಂತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ.
ಆದರೆ ಆತನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಒರಲಿಲ್ಲ.
ಒಳ್ಳೆಕಾಲ ಬಂದಿತೆಂದು ಸಂಭ್ರಮಗೊಳ್ಳು
ತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ಕಥೆ ಈ ರೀತಿ ಅಡ್ಡದಾಗಿ
ಹಿಡಿದಿದೆ!

ಆತನ ಮನಸ್ಸು ವಿಕಲಗೊಂಡಿತು.
ತಾನೊಂದು ನೆನೆಸಿದರೆ ದೈವವೊಂದು ಭಾವಿ
ಸುವುದು ಎಂಬ ಹಿರಿಯರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು
ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಸ
ರುಮಾಸಿಯಾದಂತಹ ಜೋತಿಷ್ಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ

ಕರೆಯಿಸಿ. "ಮುಂದಿನ ಸಿತಿಗತಿಗಳು ಹೇಗೆ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು, ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಜಾತಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು.

ದೈವಜ್ಞರು ಆ ಜಾತಕಗಳನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದರು. ಅಂಕಿಗಮೇಲೆ ಅಂಕಿಗಳು ಹೂಕಿ ಗುಣಕಾರ ಮಾಡಿದರು; ಭಾಗಾಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಎನ್ನ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೂ ಜಾತಕಗಳೆಲ್ಲಾ ಕತ್ತಲು ಮಯವಾಗಿದೆ! ಒಂದೇ ಒಂದು ಶುಭಸೂಚನೆಯಾದರೂ ಕಾಣಬರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನ ಕುಟುಂಬವು ನಿರ್ನಾಮವಾಗುವುದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಅನುಕೂಲವಾದ ಸಾರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಸೇರಿಸಿ ಉತ್ಸಾಹವಿಂದ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈಗಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಅದರೂ ಜಾತಕವು ಎಷ್ಟೇ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿರಲಿ, ಅದು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದು ತಮ್ಮ ವಿಧಿ. ಜೋತಿಷ್ಯರೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸೇರಿ ಯೋಚಿಸಿ, ಜಾತಕದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಪ್ರತಿಕೂಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ, ರಾಜನಿಗೆ ಸರಿ ಬೀಳುವ ಸಿಹಿ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಈರಿತೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡರು.

"ಮಹಾರಾಜರೇ, ಶಿಫ್ರದಲ್ಲೇ ಶನಿ

ತೋಲಗುವದು. ಕೂಡಲೇ ಅಳುವ ಮಹಾನ್ಯಾಮಿಯವರಿಗೆ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಯೋಗವಿದೆ. ಮಹಾರಾ ಮಿಯವರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ, ನೆನಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಎಷ್ಟೋ ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ನಡೆಯುವದು. ಗ್ರಹಗಳ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ನಿಜ ಸುಖಿಯು ಬೇಕೆಂದರೆ ನಾವು ಇಂತಹ ಜಾತಕವನ್ನು ಇಮವರೆವಿಗೆ ನೋಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೊಗಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹ ಅನಂದಪರವಶನಾದ. ಜೋತಿಷ್ಯರಿಗೆ ಧಾರಿಧಾರಿ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮಹಾಯೋಗ ಯಾವಾಗ ಒದಗುವದೋ ಎಂದು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಿತ್ರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿ-
 ದರೂ ಇನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಧಿಯ ಅಟನೆಂದು ಮಂತ್ರಿ
 ಮಾತ್ರ ಸಂಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೋ
 ಕೃತಿಯ ನಡೆದಿರಬೇಕೆಂದು ಒಳ ಸಂಸ್ಕೃತ
 ಅತನನ್ನು ಸೀರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾವೊಂದು
 ಅಧಾರವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೇಗೆ ಕೈನಾಡುವದು?
 ಅದೇಲ್ಲದೆ ಸ್ವಯಂ ರಾಜನಾದ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನ
 ವೇಲೆ ಏಕಾಏಕಿ ಅನುಮಾನವಡುವುದೆಂದರೆ
 ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕೋರಿ ತಂದುಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಿ-
 ಸರಿ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಣಿಗಳೂ, ಪಣಿಗಳನ್ನು
 ಕೂರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಮುಖರೂ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನ
 ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಂಬ-
 ರಿತವಾಗಿಸಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತಹ
 ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ 'ಅವರಲ್ಲಾ ಇದು' ಎಂದು
 ಮಂತ್ರಿ ಯಾದವನೇಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದರೆ
 ಯಾರು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವರು? ಆದುವ
 ರಿಂದ ಕೃತಿಯವನ್ನು ರುಜುವಾತು ಮಾಡಿ
 ಕೋರಿಸುವ ಅಧಾರಗಳು ತನಗೆ ಸಿಗುವವರೆ
 ಏಗೂ ಸುಮ್ಮನಿರಲು ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಆ
 ವೃದ್ಧಳು ಯಾರೋ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದವೆ

ಸಿಗುವಾಗಿಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.
 ಅಕೆ ಬರುವವರೆವಿಗೂ ದಾದಿ ಮತ್ತು ಆಪ್ತನ
 ವೈದ್ಯರನ್ನು—ಅವರು ದೋಷಗಳೇ ಅಲ್ಲವೇ
 ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಒತ್ತಿಬಿಟ್ಟು—
 ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟೇ ತೀರಬೇಕು. ಬೇರೆ
 ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲ.

ತನಗೆ ಏನಿಕಾಟ ತೋರಿ, ಸುದಿನಗಳು
 ಯಾವಾಗ ಬರುವುದೋ ಎಂದು ರಕ್ತಿಸಿಂಹ
 ಒಂದು ಕಡೆ ಕಾದಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ
 ಮಂತ್ರಿ ಎನ್ನು ಆ ವೃದ್ಧಳು ಬರುವಳೋ,
 ಯಾವಾಗ ಸತ್ಯವು ಹೊಂದಿಹುದು, ತನ್ನ ಅನು-
 ಮಾನ ಬಲಗೊಳ್ಳುವುದೋ ಎಂದು ಹಾತೊರೆ
 ಯುತ್ತಕಾದಿದ್ದಾನೆ.

ಮಂತ್ರಿ ಆ ವೃದ್ಧಳ ಸೂವನ್ನು ಹೇಗಾ-
 ದರೂ ಮಾಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ
 ಸಂಬಂಧಗಳ ಭಟರನ್ನು ರಾಜ್ಯದ ನಾಲ್ಕು
 ಮೂಲೆಗಳಿಗೂ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಮಂತ್ರಿಯ
 ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಅವರು ಛಲದಿಂದ ರಾಜ್ಯವ
 ನೆಲ್ಲಾ ಶೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

—(ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿ)

ತಿಮ್ಮಯ್ಯನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ

ಹಿಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ರಿತ ನ್ನ. ಅವನೇನೂ ಅಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತನಲ್ಲ. ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವೇನೆಂದರೆ "ನಾನು ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಿ, ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವನು" ಎಂದು ಆತ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಬೆಳೆದ ಧಾನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊಲ ದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಮೂಡ ಮೆದ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಬಟ್ಟಟ್ಟ. ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಯಾರೂ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೊಲದಿಂದ ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಮೆಲಿಗೆ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಆ ಹಿಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದ ಎಂಬ ಕಳ್ಳ ನೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಅವನು ದವಸ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತುಡುಗು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ದವಸ ಧಾನ್ಯ ವನ್ನು ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮುಟ್ಟುತ್ತಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮೆದೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲು ಒಂದು ಕುಡುಗೋಲು. ಅದಂತರ ತೋಡಿದ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಒಂದು ಗೋಡಬೀಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಲು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನನ್ನೋ ಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ

ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಾರಿ ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಮೊತ್ತ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ. ಆದರೆ ಎಂದೂ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಮೆದೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕುಡುಗುವರೂ ಆ ರಾತ್ರಿ ಅವಕ್ಕೆ ಕೈಕಾಕದೇಕೆಂದು ಗೋವಿಂದನಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು.

ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ಕಳ್ಳ. ಎಂದೂ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿನಾಳಿ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದ ಕುಡುಗೋಲು, ಬೀಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಿಕ್ಕ ಮೆದಿಗೆ, ಕುಡುಗುವಂತೆ ಮೆದ ಕೊಯ್ದ. ತಾನು ಹೊರಲಾಗುವಷ್ಟು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬೀಲದಲ್ಲಿ ತಂಬಿ, ಭಜವ ಮೇಲೆರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದ.

ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಮೆದ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹೊರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡಿ ಯುತ್ತ ಸಿದ್ಧನಾದ. ಆತನಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗುವ ಪ್ರದೇಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆತನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹುಳುಕೊಳ್ಳು ತೊಂದರೆ ಕೊಡಲು ಗ್ರಾಹಕನಿತ್ತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ

ಆತನಿಗೆ ತಬಲಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಚೀಲ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಗೋವಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದ.

ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಹತ್ತನೆ ಎತ್ತು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟ. ಬೇರೊಬ್ಬವಾಗಿದ್ದರೆ ಗೋವಿಂದನಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಲವಾದ ಆವಾಹಿ, ಗೋವಿಂದನನ್ನು ಹೊಡೆದಾಡಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಮೂಲೆ ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಆದರೆ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಆರೀತಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಆತನಿಗೆ ತುಸು 'ಲಾ' ವಿಚಾರ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಯಾವ ತಪ್ಪಿತಸ್ತನನ್ನೇ ಆಗಲಿ, ಸರಕಾರವು ಶಿಕ್ಷಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ಯಾರಿಂದಲವರು ಶಿಕ್ಷಿಸಲಾಗದದೆಂದು

ಯಾವನೋ ಬ್ಲೀಡಂ ಮಾರ್ಕೆಗೆ ಓಡುತ್ತಿತ್ತು. ದಂಡಮುನ್ನು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಕೇಳಿದ್ದ.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಕಳವು ಮಾಡಿನೊಂದಿಗೆ ಕಳ್ಳ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರೆ ಅವನ ಮೇಲಿನ ತಪ್ಪು ಸುಲಭವಾಗಿ ರುಜುವಾತು ಆಗುವುದೆಂದೂ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಸ್ವಕ್ಷಕ್ಕೆ ರುಜುವಾತು ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದೂ ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಗೋವಿಂದ ಕಳವು ಮಾಡಿನೊಂದಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದವನಾದುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಮಾಡಿನೊಂದಿಗೆ ಮುನಿಸೀಫರ ಹತ್ತಿರ ಹಾಜರು ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಉಚಿತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವರೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಗೋವಿಂದನನ್ನು ಹಿಂದು ಮಾತಾಡದೂ ಆಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನೊಂದಿಗೆ "ಎಲ್ಲಿ, ಮೂಟೆ ತೆಗೆದುಕೋ, ಮುನಿಸೀಫರ ಹತ್ತಿರ ನಡೆ" ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದ.

ಅಂ ಉಂ ಅನ್ನದೆ ಗೋವಿಂದ ಚೀಲ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ನಡೆದ. ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ.

ಗೋವಿಂದ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನನ್ನು ಬಲವಾಲಿ ಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಯುಕ್ತವಂತ. ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಜೆಸ್ಸನೆಂಬ ವಿಷಯ ಅವನಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಹೇಗಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಬೋಟಿ ಹಾಕಿ, ಶಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಆಲೋಚಿಸಿ, ಆಲೋಚಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಈ ರೀತಿ ನುಡಿದ: "ಸ್ವಾಮಿ—ನನ್ನನ್ನು ತಾವು ಮುನಿಸೀಫರ ಹತ್ತಿರ ಎಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು

ಹೋಗುತ್ತಿರುವಿರಿ?" ಎಂದು ಏನೂ ಅರಿತು
ಹವನಂತೆ ಕೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ "ನೀವೊಬ್ಬ ಬೆಳ್ಳ ತಕ್ಕಡಿ
ಮಗಕನೋ. ಈ ಕೆಳವು ಮಾಲಿನೊಂದಿಗೆ
ನಿನ್ನನ್ನು ಮುನಸ್ಸಿಫರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಅತನು
ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷೆ ಮುಗಿಸುವನು. ಇನ್ನು
ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯುವೆ?" ಎಂದು, ತನಗೆಲ್ಲಾ
ತಿಳಿದಿರುವಹಾಗೆ.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಗೋವಿಂದ "ನಾನು
ಇದು ಕೆಳವು ಮಾಲಿನೊಂದು ಮುನಸ್ಸಿಫರಿಗೆ
ಹೇಗೆ ರುಜುವಾತು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ? ಈ
ಮೂಟೆ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿ
ದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಕೆಳತನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟೆ ಎಂದು
ನಾನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುವೆನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ,
ಆಗಾತನು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವನಷ್ಟೆ. ಹಾಗೆ
ರುವಾಗ ನೀವೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ?" ಎಂದು.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನಿಗೆ ಸಿಜ
ವೆನಿಸಿತು. "ಲೋ, ಹಾಗಾದರೆ ಇದು ಕೆಳವು
ಮಾಲಿನೊಂದು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು" ಎಂದು
ಗೋವಿಂದನನ್ನೇ ಸಲಹೆ ಕೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಗೋವಿಂದ "ಹೇಗೆನು ಬಂತು
ಸ್ವಾಮಿ. ನನ್ನ ಕುಡುಗೋಲನ್ನು ಮುನಸ್ಸಿಫ
ರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, 'ಇವನು ಇದರೊಂದಿಗೆ ಮೆದೆ
ಕತ್ತರಿಸಿದ' ಎಂದು ಹೇಳಿ" ಎಂದು.

ಅವನ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು
"ಎಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನ ಕುಡುಗೋಲು?" ಎಂದು
ತಿಮ್ಮಯ್ಯ. ಆಗ ಗೋವಿಂದ "ಅಯ್ಯೋ, ನನ್ನ

ಕುಡುಗೋಲನ್ನು ಆ ಬಾಗವನ್ನೇ ಮರೆತು
ಬಿಟ್ಟೆವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ತಕ್ಷಣ ಓಡಿ
ಹೋಗಿ ತರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಚೀಲವನ್ನು
ಅಲ್ಲೇ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟು ಓಡಿದ.

ಆಗ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಈಗ ಬರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು
ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಬೆಳಗಾಗುವವರೆಗೂ ಗೋವಿಂದ
ದನಿಗಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ.
ಎದ್ದಾದರೂ ಓಡಿ ಹೋದ ಕಳ್ಳ ಹಿಂತಿರುಗಿ
ಬರುವನೇ? ಅವನು ಒರಲೇ ಇಲ್ಲ. ರೆತನಿಗೆ
ಕೋಸಬಂತು. ಆ ಮೂಲೆಯನ್ನು ಮುನಸ್ಸಿ
ಫರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಹೇಳುವ ಎಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ 'ಲಾ' ತಿಳಿದಿದ್ದವ
ನಲ್ಲವೇ ನಮ್ಮ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ? ಕಳ್ಳನೊಬ್ಬ ಕಳ್ಳ
ಮಾಲು ರುಜುವಾತು ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ?
ಅದುವರಿಂದ ಆ ಪ್ರಯತ್ನ ಬಿಟ್ಟು, ತನ್ನ ಚೀಲ

ವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇರೆಯೇ
ಎಂದು ಮನಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕಿದ.

ಆರು ಹಿಂಗಳುಗಳು ಕಳೆದವು. ಈಗ ಇನ್ನೂ
ಯಾವುದೋ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿರುವುದೋ,
ಅಥವಾ ಬರಲು ಇನ್ನೂ ಉತ್ತರಿಸದವೋ
ಬಿಡಬೇಡವೋ ಗೋಳಿಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ
ರಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಏನು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಆತನ
ಮೊಲವು ಮನೆ ಕುಳಿ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡದೆ
ಯಾಗಿ, ಮೊಲವು ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲಿ
ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಮನೆಯ ಬದ ಕೂಡಲೇ
ಆತನಿಂದ ಮೊಲದ ಹತ್ತಿರ ಮೊಲಗಳು
ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ತುಂಬುತ್ತಿತ್ತು
ಗೋಳಿಸಿದ ಕಾಣಿಸಿದ.

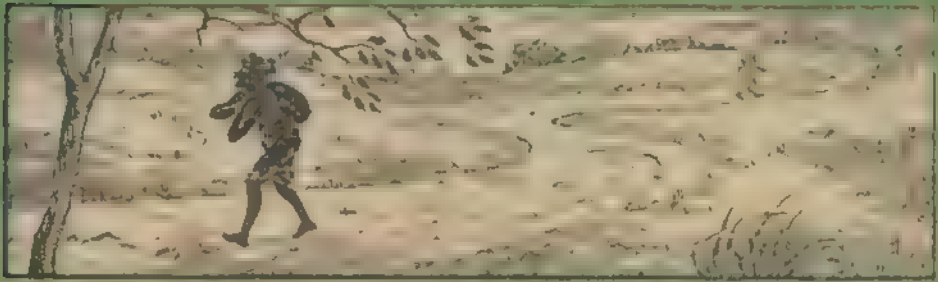
"ಎಲೆ ಧೂರ್ತ, ಮತ್ತೆ ಬಂದೆಯಾ?"
ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಿಡಿದ ಸಲ
ದೊಡ್ಡೆಯ ಮೊದಲನೆಯವನು ಅವನ ತಲೆಯ
ಮೇಲಿರಿಸಿ, ಮುನಸೀಫರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಿಡ.
ನಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ.

ಗೋಳಿಸಿದ ಅರ್ಧ ದಾರಿ ನಡೆದನೋಲೆ.

ಏನೋ ಮರತಂತೆ ತುಕ್ಕನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ
"ಅಯ್ಯೋ ಎಂಥ ತಿಳಿಗೊಡಿಯೋ ನಾನು,
ನನ್ನ ಕೂಡುಗೊಳಿಸನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮೆದೆ ನತ್ತಿರ
ದತ್ತೆ ಮರೆತು ಬಂದಿರಲ್ಲಾ! ಖಾಸಿ, ಹೋಗಿ
ಎಂದು ಸಿಕ್ಕಿ ಸದ್ದು ತಂದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ
ಎಂದು ಮೊದಲನೆಯವನು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸಲು
ಹೋದ.

ಅದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ "ಎಂದು ಸಿಕ್ಕಿ ಮಾತು
ಕೇಳಿ ಮೋಸ ಹೋದೆ. ಈಗಲೂ ನಂಬಿ
ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಡಲು ನಾನೇನು ಬೆನ್ನ ತಪ್ಪಿಸಿಲ್ಲ!
ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಕೂಡುಗೊಳಿಸು ರವತ್ತೇನೆ.
ಸಿಕ್ಕಿ, ಇದು ಎಂದು ಊರಿನಕಡೆ ನಡೆದ.

ಆತನು ಮೊದಲನೆಯವನು ಸೋಲಿ ಗೋಳಿಸಿದ
"ಇದು ಮತ್ತೆ ಧೂರ್ತ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಈ ಧಾರಿ
ಧಾನ್ಯ ತುಂಬಾ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿತು
ಎಂದು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾ ಆ ಮೊದಲಿ
ಗೋಳಿಸಿದ ಮಾಯನಾದ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ
ನರನು ದಾರಿಯೂ ಗೋಳಿಸಿದನು ಬುದ್ಧಿ
ನಂತೆ, ತಿರುಗುವ ತಿಳಿಗೊಡಿತನ ನಕ್ಷೆ
ನಾಯಿತು.

ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸಿಂಗಾರವೇಲು ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಟಾಕ್ಸಿಯವನಿದ್ದ. ಅವನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಗು ಇದ್ದ ಗಳಿದ್ದವು. ಮೊದಲನೆಯದು, ಅವನ ಬಾಲ್ಯ ಹತ್ತಿರವರು ಮಿಟ್ಟಿರುವ ಕಾರ ಅವನಿಗೆ ಬಾಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಎನ್ನೇ ಒಂದು ಕೊಂಗು ಗಳಾಟವಾದಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯೇ, ಅವನ ರೂಪಾಯಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಎರಡನೆಯದೊಂದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಳಿಸುವಾಗ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಇಳಿಸುವ ಯಾತ್ರಿಕನಾದೊಂದು ಸಾಮಾನ್ಯನನ್ನು ಕೂಲಿ ನೋಗೇ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಡುತ್ತಿದ್ದ. ಕಾರು ಏರಿಕೆಯರು ತುಂಬಾ ಮೂಢರಾದವರಾಗಿದ್ದು, ಮನೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೇ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಲಿಕ್ಕಿಸುವ ಒಣಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿದ್ದರೆ, ಸಿಂಗಾರವೇಲು, "ಆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಮಾನ್ಯ ಇತ್ತು ಕಾರ. ನಾನು ನೋಡಬೇಡಿ ಇರಲಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಅಕಿಂಚನವಂತೆ ನಾಲಿಗೆಕಟ್ಟಿ, ಕೂಡಲೇ ಆ ಸಾಮಾನ್ಯ ತಂದು ಕೊಡುವನು. ಅವರೇನಾದರೂ ತುಸು ಮೈಸುರೆ

ತಿವರೆ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮುನ್ನೆರತೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಲವಡಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಂದು ದಿನ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ರಾಮು ರಾಯರು ಕುಂಬುಬಸಮೇತರಾಗಿ ರಿಲೀಸ್ ಆಗಿ ಬಂದು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಅವರ ಭಾವನೆ ಮನ ವೇಕಲ್ಪಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆ ಸರ ಸ್ವೀಕರ. ಬ್ರಿಟ್ಟುಕೇಳಿಸುತ್ತ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಾಮರಾಯರು ಕಾಣಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಸಿಂಗಾರವೇಲು 'ಟಾಕ್ಸಿ ಬೇಕೇಕಾರ' ಎಂದು ಕೇಳಿ ಅವರು ಮಾತನಾಡುವ ಮೊದಲೇ ಅವರ ಸಾಮಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬ್ರಿಟ್ಟು ಯುಟ್ಟು "ತಾಯಿ ಹತ್ತಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಕಾರಣ ಬ್ರಾಕ್ಟಿ ಹತ್ತಿವಕೂಡಲೇ "ನಲ್ಲಿಗೆ ಸಾರ್" ಎಂದು ಸಿಂಗಾರವೇಲು ಕೇಳಿದ. ರಾಮರಾಯರು ತಮ್ಮ ಭಾವಮೈದುನನ ಅಪ್ರೆಸ್ ಹೇಳಿದರು.

ಬ್ರಾಕ್ಟಿ ವೆಂಕಟ್ರಾಯರ ಮನೆಯಿಂದ ನಿಂತ ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲರೂ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಒಳಗೆ ಹೋದರು. ಅವರನ್ನು ಮನೆಯವರು ಕುಣಲ

ಆರ್. ವೈದೇಹಿ ಮದರಾಸು.

ವ್ರಶ್ಮಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಿಂಗಾರವೇಳು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಿ, ಬಾಡಿಗೆ ಕೇಳಿದ. ರಾಮರಾಯರು ಮೇಟಲೆ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡಲುಹೋದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ತಕರಾರುನಾಡಿದ. 'ಓಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಖಾಲಿಯಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಮೊಟಕು ಕಾರ್ಜುನೂತ್ರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ?' ಎಂದ. ರಾಮರಾಯರು ಮುಂದೊಂದು ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟರು.

ಸಿಂಗಾರವೇಳು ಗೊಣಗುನ್ನು ತಾ ಬ್ರಾಕ್ರಿ ಡ್ರೈವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟ.

ಊಟವಾದನಂತರ ರಾಮರಾಯರು ಏನೋ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ವೆಂಕಟ್ರಾವ್ "ಏನದು ಭಾವಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

"ಸ್ವಿಪರ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ರಟ್ಟುಪಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಣಿಸು ತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದ್ದಿಗೆ ಬರಲು ಎರಡು ದಿನಗಳೊಂದೆ ಅವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ" ಎಂದರು ರಾಮ ರಾಯರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಂಡತಿ "ರೈಲಿ ನಿಂದ ಇಳಿಯುವಾಗ ನಾನು ಅವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಬ್ರಾಕ್ರಿಬಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆವೋ ಏನೋ" ಎಂದರು. "ಸಾಯಂಕಾಲ ಸ್ಟೇಷನ್ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ನೋಡೋಣ. ಹಾಗೆ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟ ವಸ್ತುವೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಭದ್ರವಾ ಗಿಷ್ಟು ಕೊಡುವುದೂ ಉಂಟು" ಎಂದರು ವೆಂಕಟ್ರಾವ್.

ಸಾಯಂಕಾಲ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸ್ಟೇಷನ್ ಬ್ರಾಕ್ರಿ ಸ್ಟಾಂಡಿಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸಿಂಗಾರ ವೇಳು ಕಾಣಿಸಲು "ಏನಲ್ಲಾ, ಬಿಳಿಗೆ ಬ್ರಾಕ್ರಿ ಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸ್ವಿಪರ್ ಇದ್ದ ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಉಳಿದು ಹೋಯಿತಂತೆ" ಎಂದರು ವೆಂಕಟ್ರಾವ್.

ಸಿಂಗಾರವೇಳು ಏನೂ ತಿಳಿಯದವನಂತೆ "ಏನ್ನಿನಲ್ಲಾ. ಆಮಾ ನರು ಸಾಮಾನುಗಳ ನ್ನೇಲ್ಲಾ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡರು ಎಂದು ಗಳಾಬಿಟ್ಟ.

ರಾಮರಾಯರು ಕಾರಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸಾರಿ ಹುಡುಕಿದರು. ಹುಡುಕದರೆ ಸಿಕ್ಕಲು ಅದು ಅಷ್ಟೇ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆಯೇ? ಅವನ್ನು ಕಾರಿ ನಲ್ಲೆಯೇ ಇಟ್ಟರಲು ಸಿಂಗಾರವೇಳು ತಿಳಿಗೇ ಡಿಯೇನಲ್ಲ.

ಸಿಂಗಾರವೇಳು ಮೇಲೆ ಹೋಲಿಸಿಗೆ ಕಂಪ್ಲೆಂಡ್ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನಿಸಿತು ವೆಂಕ ಟ್ರಾವಿಗೆ. ಆದರೆ ರಾಮರಾಯರು "ಹೋಗಲಿ,

ಬಿಡಬ್ಬಾ, ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇವನು ನಮ್ಮ ತಪ್ಪು ಕಳೆದು ಹೋದ ಸಾಮಾನು ಒಂದು ಜೊತೆ ಜೋಡು ಅಂತ ಅಂದರೆ ಕೋಲಿಸಿನವರೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕಂಪೆಂಟ್ ಮಾಡಿ ಪ್ರಯೋಜನ ವಾದರೂ ಏನು?" ಎಂದು ಪೇಳಿ ಆ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ರಾಮರಾಯರು ಒಂದುವಾರ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿಂಬ ಸಮೇತರಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು.

ಒಂದುದಿನ ವೆಂಕಟ್ರಾವ್ ಅಡಯಾರಾ ಗಾಂಧಿನಗರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ಗೃಹಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆಂದು ಉಬ್ಬಿಕ್ಕೆ ಕರೆದಿದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು. ಬರುವಾಗ ಬಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಬಹಳಹೊತ್ತು ಕಾದರು. ಬಸ್ಸು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಬೇಸರವಾಯಿತು. 'ಏನು ಮಾಡೋಣ' ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಯೊಂದು ಅದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ನಿಂತಿತು.

"ಬನ್ನೇಸಾರ್" ಎಂದ ಡ್ರೈವರ್.

ಬೇರಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಾಗಿದ್ದರೂ ವೆಂಕಟ್ರಾವ್ ಬೇಡವೆಂದು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆಗಲೇ ಒಂಟಿ ಗಂಟೆ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಹಸಿವೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಬೇಗ ಮನೆ ಸೇರಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದೆಸಿಸಿತು

ವೆಂಕಟ್ರಾವರಿಗೆ. ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು "ಬನ್ನೇಸಾರ್" ಹೇಗಲಿ ಎಂದರು.

ಹತ್ತಿವಾಗ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಾಗ ದಿದ್ದರೂ ಕಾರು ತುಸದೂರ ಹೋದರೆ ತರು ವಾಯ ವೆಂಕಟ್ರಾವ್‌ಗೆ ಆ ಕಾರು ತ್ರೈನು ಯಾರೋ ತಿಳಿಯಿತು. ರಾಮರಾಯರ ಜೋಡು ಅಸದಾಯಿಸಿದವನೇ ಇವನು ಎಂದು ಗುರುತು ಹಿಡಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿನಾಡಿ ಅಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು ಅವರಿಗೆ. ಅವನಿಗೆ ಇತರರ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಅವಸರಾಯಿಸುವ ಹೇಯಬುದ್ಧಿಯೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಬೋಸಿಹಾಕಲು ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೂಡಿದರು.

ಇನ್ನೇನು ತಮ್ಮ ಮನೆ ನೂರು ಗಜ ದೂರದಲ್ಲಿವೆ ಅನ್ನುವಾಗ 'ತ್ರೈನು', ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿ

ಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ನನ್ನ ಸಹ ಬಿಡುಬಿಡಾಗಿದೆ. ಮಾನವನಾದೆನುಲ್ಲ. ಸಿಕ್ಕೋ, ಪೋ, ಎಂದು ಮಾದಾ ಕದರೂ ಸಿಕ್ಕಲ್ಲ. ಬೆಂಕಿ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತರೆ ಕೊಡು, ಸೋದೋಣ" ಎಂದರು.

ಸಿಂಗಾರವೇಲು ಹತ್ತಿರ ಬೆಂಕಿ ಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಇರಬಿಟ್ಟುಮೆತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಮನಸ್ಸು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬಕೆಂದರೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ವೆಂಕುಪ್ಪಾ ಅವರು ಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ದುರಾಶೆ ಮುಟ್ಟಿತು. ಅದು ಅವರ ಕೈಗೆ ಸಿಗದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ. ಅವರ ತಲೆ ಕೂಡಲೆ, ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ಅವರನ್ನು ಮೋಸಮಾಡಲು ತಕ್ಕ ವ್ಯಾಸನು ಹೊಳೆಯಿತು.

ಅವನು "ಸಾರ್, ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೋ ಅ ಸಂದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಧಾರಿ ಅಂಗಾಯಿದೆ. ಅದು ನಿಗುತ್ತ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿರಲಿ. ನಾನೇ ಕೊಡಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಇಂಜಿನ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ನನ್ನ ಸಾರ್ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾ ಅವರಿಗೆ ಸವಜೇಕು. ನೀವೇ ದಯವಿಟ್ಟು ಕೊಡಬಿಡುವಿರಾ?" ಎಂದು.

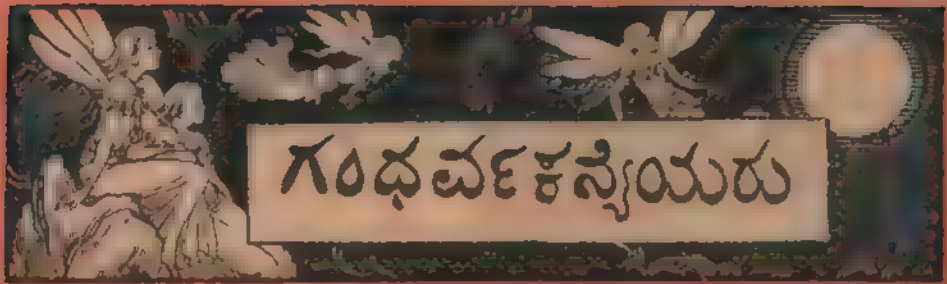
ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ "ಸಾರ್ ಕೆಳಮಹೋದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇರಲಾರದು" ಎಂದು ಅವನು ತನ್ನ ಕೆಳಮಿಂದ ಒಂದು ಅಣೆ ಸಮ ತೆಗೆದು ಅವರ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟ.

ವೆಂಕುಪ್ಪಾ ಅವರ ಇಳಿದು ಅವನು ಹೇಳಿದ ಸಂದಿನೊಳಗೆ ಹೋದರು.

ಅತನು ನೆನಪಿಟ್ಟಂತೆಯೇ ಸಿಂಗಾರವೇಲು ಅವನು ಅತ್ತ ಹೋದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೂಡಲೆ ಬ್ರೇಕ್ ನಡೆಸುವಾಡಿ, ಸಲವತ್ತು ಮೈಲಿ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಬ್ರ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿದನೆ ಸರಾರಿ ಯಾದ. ಸದ್ದು ಸೇರುವವರೆಗೂ ಸಿಂಗಾರ ವೇಲು ಎಷ್ಟು ಕಾರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದಮೇಲೆ ಅ ಸಾರ್ ಗಾಗಿ ತನ್ನ ಬಾರ್ಬಿಸ ಸುಧಾರಿದಿಂದ ಕಾರಲ್ಲಾ ಕಡಕಾಡಿದ.

ಸಾರ್ ಇಂಜಿನ್ ಕಾರ್ನೇಲು? ಈ ಇದ್ದದ ಸಾರ್ ಗಾಗಿ ಅದೇನು, ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಬಾರಿಗೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡ. ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದಾಣೆ ಕೆಯಿಂದ ಬಿಚ್ಚ ಬೇಕಾಯಿತು. ಹೇಳುಕಡದ ಕಳೆ ಸಂತೆ ಸಿಂಗಾರವೇಲು ಒಳ ಗೊಳಗೇ ನೋಡು ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತ. ಬೇರೇನು ತಾನೇ ಮಾಡಬಿಟ್ಟಿ?

ಗಂಧರ್ವಕನ್ಯೆಯರು

ಹಿಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಮ್ಮ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ನಳಿಗೆ ಜೋಗವ್ವ ನಾಗಪ್ಪ ಅಂತ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದರು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ಅವರ ತಂದೆ ತೀರಿ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಭಾರವೆಲ್ಲಾ ಅಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು.

ಅದೊಂದು ತೀವ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಳ್ಳ. ಅ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಪತ್ತಿರದ ಬ್ಲೇ ಒಬ್ಬರು ಅಡವಿ. ಹಳ್ಳಿಗೆ ಸುಮಾರು ದೂರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಪಾಸಮ್ಮ ವಿಧಾ ಅ ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನೂ, ವಿವಿಧ ಧಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಎಣ್ಣೆಗಳನ್ನೂ ಆರಿಸಿ ತಂದು, ಅ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೈವ್ಯನಿಗೆ ಕೊಡುವಳು. ಅತನು ಕೊಡುವ ಆದ್ದೋ ಇಷ್ಟೋ ಹಣದಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಜೋಗಪ್ಪ ಹದಿವಾರು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವ ನಾದ. ನಾಗಪ್ಪನಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ತುಂಬಿತು.. ಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಗೆಯುವುದ ರಲ್ಲಿಯೂ, ದೊಡ್ಡಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲೆಗಳನ್ನು

ಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ತಾಯಿಗೆ ಅವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದರು. ಒಂದು ದಿನ ಕೈವ್ಯನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮೂಲಿಕೆ ಬೇಕೆಂದು, ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸುವ ಗುರುತು ತಿಳಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ಜೋಗಪ್ಪ ನಾಗಪ್ಪ ಅಡವಿಮೇಲೆ ಅಲೆದಾಡಿ ವರೂ ಅದರ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಸಿಗುವವೆಂದು ತಾಯಿ ಹೇಳಿದಳು. ಅವರು ಮಾರನೆಯದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕಾಲುವರಿಗೆ ಯಲ್ಲಿ ಹೊರಬಿರು. ಸೂರ್ಯ ಸೆತ್ತಿರುವ ಮೇಲೆ ಬರುವ ಮೇಳೆಗೆ ಅವರೂ ಬೆಟ್ಟದ ಮಧ್ಯ ಭಾಗ ಸೇರಿದರು.

ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ, ಹೊಗೆ ಎಳುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಮಂಡಗ ಮಧ್ಯ ಇಬ್ಬರೂ ಮೂಲಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಿದರು. ಇನ್ನೇನು ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಮಿಸುವ ಮೇಳೆಗೆ ತಾವು ತಂದಿದ್ದ ಎರಡು ಚೀಲಗಳಲ್ಲೂ ಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದರು.

ಡಿ. ಹೇಮಾವತಿ

ಜೋಗಪ್ಪ ಬೆವರು ಏರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮುಮುರಿಯುತ್ತಾ "ನಾಗೂ, ಇನ್ನು ಮನೆಕಡೆ ಹೊರತೋಣ ಕಣೋ" ಎಂದ. ನಾಗಪ್ಪ, ನಾಗಪ್ಪ ಅಗಾಗಲೇ ತುಂಬಾ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು, ಏಂದು ಬಂಜೆಗೆ ಬರಗಿ 'ಉಪ್ಪನ್ನಾ' ಅಂತ ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ.

"ಈ ರಾತ್ರಿ ಇನ್ನೂ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದರೇ ನಾಯ್ತು" ಎಂದ ನಾಗಪ್ಪ.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಜೋಗಪ್ಪ ಮೈಕುಲಿ ಚೇಳು ಬಿತ್ತಂತೆ ರಂಜಿಸಿದ. "ಈ ಬೆಂಗಳ ನಡುವೆ ರಾತ್ರಿ ಹೇಗೆ ಕಳೆಯುವುದು? ಮಳೆ ಮುಗ್ಗಿ ರಂಜುತ್ತದೆ. ಕುಳಿ ಹೊರತೋಣ ಎಂದ ಕೋಪದಿಂದ.

ನಾಗಪ್ಪನಿಗೆ ತೂಕವಿಕೆ ಮುನ್ನ ಯಾರೋ ಹಿಡಿದು ಅಲುಗಾಡಿಸಿದಂತಾಯಿತು ಈ

ಮಾತು ಕೇಳಿ. "ಊಂ! ನಿದ್ರೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹೋಗೋಣ, ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಹಾಗೇ ಕುಳಿ ತಿದ್ದು" ಎಂದ ನಿದ್ರೆಯ ಮುತ್ತಿನಿಂದ.

ಜೋಗಪ್ಪನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಂದರ್ಶಿ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿ. ಆತ ಮೈಮುರಿದು ಮುನ್ನ, ತೂಕವಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ಮರುಕವಾಯಿತು. ತುಸು ಕೊಳು ವಿರಾಮ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ತಾನೂ ಸಹ ಮತ್ತೊಂದು ಬಂದೆಯನ್ನೇರಿ ಸದುವಾಲಿ ಸಿದ.

ನಾವು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆವೆಂದುಕಾಲವೂ ಸಹ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವುದೇ? ಊಹೂಂ. ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆಯಾಸ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯೆಂಬುದು ಇಲ್ಲ. ಯಾರಿಗಾಗಿಯೂ ನಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಂಗತನಾದ. ಚಂದ ಮಾನು ಮೇಲು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತಿದ್ದ. ಹಾಲು ಚಿಲ್ಲೆವಂತೆ ಬೆಳದಿಂಗಳು. ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಬಿಸಿಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಜೋಗಪ್ಪ ನಾಗಪ್ಪ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿದರೆ ತಡ ನಿದ್ರೆಯು ಮುಳುಗಿ ದರು. ಶೀತಲವಾದ ಬೆಳದಿಂಗಳು, ತಂಪಾದ ಗಾಳಿ, ಸೂಜೆಬಿಟ್ಟರೂ ಕೇಳಿಸುವಂಥ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ನಾನಾ ನವರಣ, ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಬಿಡು ಗುಳ ಪಾಡಿದವು.

ಇಷ್ಟಾದಂತೆಯೇ ಪಾರಿವಾಳಗಳು ರೆಕ್ಕೆ ಬಂದಂತಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೃದುವಾದ ಶಬ್ದ ವಾಯಿತು. ಅವಕ್ಕೆ ನಾಗಪ್ಪ ಬಿಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟು

ಕಣ್ಣು ತೆರೆದ. ಅವನಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು
ತಾಯಿಯ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ನುಲಗಿದ ಹೊರತು
ನಿಜೆ ಬಾರದು. ಅಷ್ಟು ಭಯ! 'ಅಣ್ಣಾ,
ಅಣ್ಣಾ' ಎಂದು ಮೊನ್ನೆ ಜೋಗಪ್ಪನ ಹತ್ತಿರ
ಸರಿದು, ಅವನ ಭಜನೆ ಹಿಡಿದು ಅಲಗಿಸಿದ.
ಜೋಗಪ್ಪ ತಲೆಕೆರೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದ.

'ಬೆಳದಿಂಗಳೂ ಕೂಡಾ ಬಂದು ಬಿಡಿ ತಕ್ಷಣ
ನಾಗೂ' ಎಂದ ಜೋಗಪ್ಪ ಹೆವರಿಕೆಯಿಂದ.
ಆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೇ ಹೆಳೆಯದೇಕಾಗುವ
ದೇನೋ ಎಂದು ಜೊತೆವಾಯಿತು ಅವನಿಗೆ.

'ಅದಲ್ಲಣ್ಣ, ಏನೋ ಓಡಾಡುತ್ತಿರು
ವಂತೆ ಕೇಳಿತ್ತು. ಜಡೇನು ಸಿಂಹವೋ,
ಹುಲಿಯೋ?' ಎಂದ ನಾಗಪ್ಪ.

'ಸಿಂಹ ಹುಲಿ ಇಲ್ಲವೇಕೆಂದೋ. ಕೋತಿ ಗಿಣಿ
ಇರಬಹುದು' ಎಂದ ಜೋಗಪ್ಪ ಭಯದಿಂದ.

ಇಬ್ಬರೂ ಆ ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲೂ
ದೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ಎದುರುಗಡೆ ಇವರ ಬಂಡೆಯ
ಹಿಂದಿನಿಂದ ಈಸಾರಿ ಮೊದಲೆ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು.
ನಾಗಪ್ಪ ಸರನೆ ಅಗ್ಗನನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿ
ಕೊಂಡು ನಡೆಗುತ್ತಾ 'ಅಣ್ಣಾ ಅಣ್ಣಾ'
ಎಂದು ನುಡಿದ.

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಾಳುವವನಾದ ನಗು
ಆ ಬಂಡೆಯಮೇಲಿಂದ ಪ್ರತಿವದಿಸಿತು.

ಜೋಗಪ್ಪನಿಗೆ ಸಲ್ಮ ಮೆವರಿಕೆ ಕುಣಿಸಿ
ಯಾವದೋ ತಲೆನಿಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ನೋಡಿದ.
ನಾಗಪ್ಪ ಭಯನಡುತ್ತಾ ಮೊನ್ನೆ ಸಲ್ಮ
ಕಣ್ಣು ತೆರೆದ. ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ನೋಡಿದ ನಗು ತ್ತಾ

ಆ ಬಂಡೆಯ ಬಂಧನದ ಸುಳಿವಾಡುತ್ತಿದ್ದ
ಮುದ್ದು ಮುಖಗಳು ಅಕರ್ಷಿಸಿದವು.

ಮರು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ತ್ತಾ ಆ ಬಂಡೆಯ
ಹಿಂಭಾಗದಿಂದ ಅಕ್ಕೇಕ ಗಂಧರ್ವ ಕಣ್ಣೆ
ಯರು ಅವರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದರು.
ಅವರ ಸುಂದರವೆನಿಸ, ಅವರ ಕಿರುಕಿಲ
ನಗು, ನಾಗಪ್ಪ ಜೋಗಪ್ಪರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ
ಗೊಳಿಸಿತು. ಜೋಗಪ್ಪ ನಾಗಪ್ಪನನ್ನು
ನಿಂತರು. ಸಹೋದರರಂತೆ ನಗು ಮೆವರಿಕೆ
ಮೋಯಿತು. ಅನಂದದಿಂದ ಕೆಳೆವ್ವಳಿ
ತಡೆದರು. 'ಎಷ್ಟು ಅಂದವಾ, ಹ್ವಾರೆ ಈ
ಹುಡುಗಿಯರು ಎಂಬ ಜೋಗಪ್ಪ. 'ಎಷ್ಟು
ಸೊಗಸಾಗಿ ಅಡುತ್ತಿದ್ದಾ'ರೆ ಎಂದ ನಾಗಪ್ಪ.

ಆ ಮಾತುಗೂ ಅವರವಾರುಂದ ಬಂದ
ಕೂಡಲೇ ಅವರ ನಿಕುನ ಮಾತವುದು

ನಿಂತುಬೋಯಿತು. ಹಾಡುಮುಗಿಯಿತು. ಆ ಗಂಧರ್ವ ಕನ್ಯೆಯರು ಆ ಆಗ್ನಿ ತಮ್ಮಂದಿರ ಸುತ್ತ ನಿಂತು ಸಲ್ಲಾಸದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು.

‘ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಬರುವಿರಾ? ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ’ ಎಂದಳು ಓರ್ವ ಗಂಧರ್ವಕನ್ಯೆ. ‘ಹೌ, ಬರುತ್ತೇನೆ. ವಾರಿ ಎತ್ತಕಡೆ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ ನಾಗಪ್ಪ. ಅವಸರವಡಬೇಡವೆಂದು ತಮ್ಮನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ ಜೋಗಪ್ಪ.

‘ಅದೇ ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ವಾರಿ’ ಎಂದು ಓರ್ವ ಗಂಧರ್ವಕನ್ಯೆ ಬೆರಳಿಂದ ಒಂದುಕಡೆ ತೋರಿಸಿದಳು.

ಜೋಗಪ್ಪ, ನಾಗಪ್ಪ ಅತ್ತನೋಡಿದರು. ಅದೊಂದು ಅದ್ಭುತದೃಶ್ಯ. ಅವರು ಆ ಮನೋಹರದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಮಾರು ಹೋದರು.

‘ಅದೊಂದು ಇಂದ್ರಧನುಸ್ಸಿನಂತೆ ಇದೆಯಲ್ಲಾ’ ಎಂದ ಜೋಗಪ್ಪ.

‘ಇಂದ್ರಧನುಸ್ಸಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಊರಿಗೂ ಈ ಬೆಟ್ಟಗಳಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಸೇತುವೆ’ ಎಂದಳು ಆ ಕನ್ಯೆ.

‘ಹೋಗೋಣವೇ?’ ಎಂದು ನಾಗಪ್ಪ ಆಗ್ನಿವನ್ನು ಕೇಳಿದ.

‘ಏನೋಬ್ಬಾ’ ಎಂದು ಒಂದು ಬಗೆಯಾಗಿ ಸಂಶಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿದ ಜೋಗಪ್ಪ.

ಇದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಧರ್ವ ಕನ್ಯೆಯರು ಆ ಆಗ್ನಿ ತಮ್ಮಂದಿರ ಕೆಳಗನ್ನು ವ್ಯವಹಾರ ತಮ್ಮ ಕಂಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಆ ಸೇತುವೆಯಲ್ಲಿಂದ ತಮ್ಮ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಸೋದರರ ಅನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದ ಕನಸುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಸೊಬಗನ್ನು, ಅನಂದವನ್ನು ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು. ದಿನ, ತಿಂಗಳು, ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಮನೆಯ ಯೋಚನೆಯಾಗಲಿ, ತಾಯಿಯ ಜ್ಞಾಪಕವಾಗಲಿ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಗಂಧರ್ವಕನ್ಯೆಯರ ಸುಂದರವದನಗಳು, ಇಂದಾದಹಾಡು, ಸನಿಸನಿಯಾವ ಮಾತುಗಳು ಅದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತುಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದವು.

ಒಂದುದಿನ ಜೋಗಪ್ಪ, ನಾಗಪ್ಪ ಆ ಗಂಧರ್ವಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟಗಳಮೇಲೆ ಸಿಕ್ಕಿ

ಮೇಲುಜಾವನೆ ಇನ್ನೇನು ಕುಸಿದು ಬೀಳುವ
ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಮನೆಬಾಗಿಲು ಹುಳಿತಂದು
ಬೂರುಬೂರುಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ.
ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕಂಡು ಅಶ್ವರ್ಯಾಚಕತೆ
ರಾದರು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಕದ ತಟ್ಟಿದರು.

‘ಯಾರವ್ವಾ ಅದು’ ಎಂದು ನಡುಗು
ತ್ತಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ಸ್ವಾಮಿ ಮೆಲ್ಲನೆ
ಬಾಗಿಲು ಕೆಳಗೆಳೆದು, ಎಂಟು ಕಣ್ಣು ಕೆಳಗೆ
ಬಿಡಿಯದೆ ಹಿಂಜಿರು ಇಟ್ಟು ದುರ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು
ನೋಡಿ : ‘ಓಹೋ, ಸ್ವಾಮಿ ಕಂಠವು ಗಂಭೀರ,
ಕೃಷ್ಣವು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಪಿವರ, ಅದು ಮನೆ
ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರುವುದು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರುವುದು’
ಎಂದು ಸಂಕೋಚಭರದಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು.

ಬೋಗಸ್ವಾಮಿ, ಸರ್ವಸ್ವ ವ್ಯರ್ಜಿಸಿ ಅತ್ತು
ಬಿಟ್ಟಳು. ಗಂಭೀರ-ಕಂಠವುರ ಅಂದಾಟದ
ಗಲಿಗೆ ಮಾರುಹೋಗಿ, ಕೆತ್ತ ಅಪ್ಪುನಿಗೆ
ಬಾಧೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂತೆ ತಳಮಳಿಸಿ
ದರು. ‘ಇದೋ ಈ ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲಿಕೆ
ಗಳಿವೆ. ತುಡು ತುಡಿ ನೋಡು’ ಎಂದು
ತಾಯಿಯತ್ತಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

‘ಇದ್ದುಮಾಡು ಗಳಾದವೋ’ ಇನ್ನು ಈ

ಮೂಲಿಕೆಗಳಿಂದಾಗುವ ಉಪಯೋಗವೇನು !
ಅವು ಒಣಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತವೆ. ನೀವು
ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಿರಿ. ಅಷ್ಟೇನಾಕು’ ಎಂದು
ಪಾಪನ್ನು ಆ ಚೀಲಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಬಿಟ್ಟುನೋಡಿದಳು. ಆಕೆಗೆ ಅವಳಿಗಲ್ಲದೆ ಮಳೆ
ಮಳೆಗೆ ಹೋಳೆಯುವ ಮುತ್ತು ಮತ್ತು ರತ್ನ
ಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಅಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಚೀಲ
ವನ್ನು ಕೈಹಾಕಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ತೆಗೆದಳು. ಒಣಗಿ
ಹೋದ ಮೂಲಿಕೆಗಳಿಗೂ, ಎಲೆಗಳಿಗೂ
ಮುತ್ತು ಮತ್ತು ರತ್ನಗಳು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿವೆ !
ಅದುಕಾರಿಗೂ ಈ ಸಿದ್ಧಮಾಪನ್ನು ಅರಿಯದ
ಜೋಗವು ಸರ್ವಸ್ವ ಅನಂದಪರವಶರಾದರು.

ಪಾಪನ್ನು ಅನಂದಪಾಪವನ್ನು ಸುರಿಸಿ
ದಳು. ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ
ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮುಢ್ನಾಡಿದಳು. ಮತ್ತು
ಮತ್ತು ರತ್ನಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ್ದಕ್ಕೆ
ತಮ್ಮ ತಾಯಿ ಅನಂದಪಡುತ್ತಿರುವಳೆಂದು
ಆ ಮಡುಗಡು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ(ಹೊರತು,
ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಬಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು
ನೋಡಿ ತಾಯಿ ಅಂತ ಅನಂದಪಡುತ್ತಿರುವ
ಳೆಂದು ಆ ಮನೆ ಮಡುಗಡೆಗೆ ತಿಳಿಯದ್ದಲ್ಲವೇ !

ಹಾಯಾದಿಗಳು

ಚೆಬ್ಬುಲಿ ಲೈತ ರಾಮಗೃಹ ಮನೆ ನಾಯ. ಧೈರ್ಯವಾದವಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಅವಕ್ಕೆ ಅದೇ ಸಾಟಿ. ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಚೆಬ್ಬುಲಿ ಹಾಗೇ ತಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ವ್ಯಕ್ತವ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಯಿತು. ಹಾಗೇ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪೊದರಿಸ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿವ್ವ ತೋಳ, ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಿ ಇರು ವುದು ಕಾಣಿಸಿತು.

ಚೆಬ್ಬುಲಿ ಕೂಡಲೇ ಹಿಂದಿರುಗಲು ಸಿದ್ಧ ನಾಯಿತು. ಹಾಗೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡ ಹೋದುದು ಭಯವುಳ್ಳ ಅದ್ದು. ಏಕೋ ಏನೋ ಆ ಎರಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕೋಪ, ಅವ ಕುಳಿತಿವ್ವ ಭಂಗಿ ತುಂಬಾ ಅಸಹ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. "ಅಣ್ಣಾ ಸಿಪ್ಪು, ಒಂದು ಸ್ವಾ ವಿಷಯ" ಎಂದು ಸರಿ ಕೂಗಿತು. ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ಚೆಬ್ಬುಲಿ ತೋಳ ಮತ್ತು ಸರಿ ಕುಳಿತಿವ್ವ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು.

ಸರಿ ಬಾಲ ಆಡಿಸಿ, ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಓದಬಸನೆ ಬಡಿದು ಓಗೇ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು.

"ಅಣ್ಣಾ, ತೋಳ ಮತ್ತು ಸರಿಸೂ ನನು, ಕುಟುಂಬ ನು ಇದೇ ವರ್ಷ ವಸ್ತ್ರಾಪರಮ ತ್ತಿಕ್ಕೆವ್ವ. ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವೋ ಇಲ್ಲವೋ, ನಾವು ನಾವು ಎದ್ದು ಹಾಯಾದಿಗಳು. ಒಮ್ಮೆ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವಿಕರು ಮುಂಚ್ಚ ಕೊಂಡಿಗೆ ಸುರಬಯಸಿಕೊ, ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಎಣ್ಣೆದು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡರು. ತೋಳವ ಕಾಡಿಯನರೂ, ಸಮೃದ್ಧರೂ ಅಡುಗೆಗಳಿಗೆ ಇವು ಬಳಸು. ಬಳಿ ನಿಸರ್ಗ ಕರಾದಾದರಿಂದ ತೋಳವ ಮರದಮರು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಕೂಡಲು ಬೆಳೆಸಿ ಕೊಂಡರು: ನಾನು ಮುಖ್ಯ ಏನು ಹೇಳಲು ಕೊರಬೆ ಅವರೆ ನಾವು ನಾವು ಹಾಯಾದಿ ಗಳು, ಅಲ್ಲಾ ಕನ್ಯಾಂಟರು" ಎಂದಿತು.

ತೋಳರಾಯನು ಹೌದೆಂದು ಅನು ಮೋದಿಸಿ ತನ್ನ ಬಾಲವನ್ನು ಆಡಿಸಿತು. ಚೆಬ್ಬು ಲಿಗೆ ಆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಏಕ್ವಾಸ ವುಂಟಾಯಿತು. "ಹಾಗೋ—ಸರಿ, ನಿನಗೇ ಸಮಯ ಬೊಲಿತಾಗ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಕಡೆ

ಮಾಡಿನ ಕೆಳಗೆ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಮುಟ್ಟಿ
ಬಿಟ್ಟ ಎರಡು ಕೋಳಿಗಳ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲ.
ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಕುರಿ ಮರಿಯು
ಎಲುಬುಗೂಡು ಮಾತ್ರವಿದೆ.

ಚೆಬ್ಬುಲಿಗೆ ಅರಿಯುವಾಯಿತು. ಕೋಳಿ
ಮತ್ತು ಕುರಿಮರಿಯನ್ನು ಯಾರು ಎತ್ತಿ
ಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ
ಯನ್ನು ಬಡಿಸಲಾಗದೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ
ಸ್ವಾರಂಭವಾಯಿತು. ತಾನೇನೋ ತುಂಬಾ
...ಕಾ ಸಹಾತ ವಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಎಂದು ಅವಕ್ಕೆ
ತೋರಿತು. ತನ್ನ ಮಾಯವಿಗಾಗುವ ಸಲ ಮುತ್ತು
ತೋಳನು ವಿಚಾರಿಸುವುದು ಅವರ ದೃಢ
ನಂಬಿಕೆ. ಇದು ಮನಸ್ಸಕ್ಕೆ ಈ ಕುಡುಗು
ಮಾಡಿದ ಮರುಕವಿಗಾಗಿ ಯಾರು ಇರ
ಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ಕತ್ತಿಲಾಯಿತು. ತೋಳ ಮುತ್ತು, ಸರಿ
ಯಥಾವೇಕಾದ ಎಂದವನು, ಎಂದಿನಂತೆ
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಭಾಗಿ
ಮನ್ನೆ ಅವನಿಗಿರುವ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ
ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು: "ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಇವನು ಬರುವ
ಹಾಗಿದರೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು."

ಅದಕ್ಕೆ ಕೋಳಿ ಮುತ್ತು ಸರಿ ಬಹುಕಂಠ
ದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಅರೆ. ಹುಣ್ಣುಕೊತ್ತು
ಸಮಗಿ ಸ್ವರಮತ್ತು ಸ್ವರವು.

ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು. ಕತ್ತಿಲ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಮೊಡಗಲಿ. ಕತ್ತಿ ರಾಮಗು ಸಹ ಕಿರು
ಚಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮೂರು ಬಾತು ಮತ್ತು

ಎಂದು ಮೊಳಗಿ. ಎಂದು ಕೋಳಿ ಮುತ್ತು ಸರಿ
ಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿತು. ಕತ್ತಿಲ.

ಆ ರಾತ್ರಿ ಕತ್ತಿಲಾದ ಮೇಲೆ ತೋಳ
ಮತ್ತು ನರಿ ಚೆಬ್ಬುಲಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದವು.
ಯಜಮಾನ ತನಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅನ್ನರವರು
ಚೆಬ್ಬುಲಿ ಅವುಗಳಿಗೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ
ಮಾಡಿತು. ರವರನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅನ್ನ
ತಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸೂಚಿಸಿ, ತೋಳ ಮತ್ತು
ನರಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದುವು.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮುತ್ತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮುತ್ತು ಕತ್ತಿಲ
ವಾಸುಗನ ಮನೆಯಿಂದ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತತ್ತು.
ಮಹಾಶನಿ ಸಕ್ಕದ ಮನೆಯವಾಕೆ ಗೋಳೋ
ಎಂದು ಅಳುತ್ತಾ ಸ್ವಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಅಕೆ
ಬಕೆನಾಗಿ ಅತ್ತಳು ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳಿ
ಬಿಟ್ಟು. ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಕತ್ತಿಲ ಮುತ್ತು

ಮೇಕಮರಿಯ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ! ಗಾಳಿಗೆ
ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವು ಬಾತಿನ ಪಕ್ಕಗಳು.
ಮೇಕಮರಿಯ ಮೂಳೆಗಳುನಾತ್ರ ಕಾಣ
ಸುತಿನೆ.'

ಚೆಬ್ಬಲೆ ಗ್ರಹಿಸಿತು. ತನ್ನ ತಿಳಿಗೇಡಿ
ತನಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಸಿತು. ಯಜಮಾನನಿಗೆ ನಿಜ
ವಾಗಿ ತಾನು ದ್ವೇಷಿಸಬೇಕಾದವನು ಎಷ್ಟೆ
ವಾಚು. ಕತ್ತಲಾದಕೂಡಲೇ ಮಾನುಷಿ
ನಂತೆ ತೋಳ ಮುತ್ತ ನರಿಗಳ ಬರುವಿಕೆಗಾಗಿ
ಕಾದುಕೊಂಡಿತು.

ಇಂದೂ ಅಷ್ಟೇ. ತಿಮ್ಮರಿಯ ಸುತ್ತ
ರಕ್ತ ಕನ್ನ ಮೃಗಾದಿಗಳನ್ನು ಆಸೆ
ತೋಳ ಮುತ್ತ ನರಿ ಮೊರೆಗಳು. ಸಿವ
ವಾದವು. ಅವರಿಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ ತಿಮ್ಮ
ಬಿಂಬಿಸಿತು. ಅದು ಸ್ವಾಮ್ಯವಂತೆ
ತೋಳ ಮುತ್ತ ನರಿ ಮುತ್ತ ನರಿ
ಮೇಕಮರಿಯ ಮುಖವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾ ಕನ್ನ
ಕೊಂಡಿತು. ತಿಮ್ಮರಗೆ ಅವನ್ನು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ
ಮುಂದಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರಿಸಿತು. ನರಿಗಳು
ಮೇಕಮರಿಯ ಮುಖವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸಿ ಕಾದು
ಕೊಂಡಿತು. ತಿಮ್ಮರಗೆ ಅವನ್ನು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ
ಮುಂದಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರಿಸಿತು. ನರಿಗಳು
ಮೇಕಮರಿಯ ಮುಖವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸಿ ಕಾದು
ಕೊಂಡಿತು.

ತನ್ನ ಮುತ್ತ ಕೋಳಿಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಪಕ್ಕ
ಮುಖವನ್ನು ತನ್ನ ಕನ್ನ ಕೊಂಡಿತು.
ತಿಮ್ಮರಗೆ ಅವನ್ನು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ
ಮುಂದಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರಿಸಿತು. ನರಿಗಳು
ಮೇಕಮರಿಯ ಮುಖವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸಿ ಕಾದು
ಕೊಂಡಿತು.

ನೋಡಲೇ ಕೋಳಿಮಂದ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದ

ತಿಮ್ಮರಗೆ ಈ ಮಾತುಗಳು ಮುಳಿದಂತೆ
ಕೊಂಡಿತು. ತೋಳ ಮುತ್ತ ನರಿಗಳನ್ನು
ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾ ಕನ್ನ
ಕೊಂಡಿತು. ತಿಮ್ಮರಗೆ ಅವನ್ನು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ
ಮುಂದಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರಿಸಿತು. ನರಿಗಳು
ಮೇಕಮರಿಯ ಮುಖವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸಿ ಕಾದು
ಕೊಂಡಿತು.

ತೋಳ ಮುತ್ತ ನರಿ ಬದುಕುವುದು ಬಹು
ಬೇಡವೇ ಎಂದು ತಿಮ್ಮರಗೆ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು
ಕಾಣಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು.

ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ

ಕಾಂತಯ್ಯ, ಕೋಟಯ್ಯ, ಅಕ್ಕರಾವ ಮನೆ ಗಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನವವಾಯದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಪ್ರಯೋಗವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಬಂದಿ ಗೊತ್ತುರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ತುಂಬಾ ಅನ್ನೋರಿಸಿ ಸುಂದರವಾಯಿತು.

ಮಂದುವಿನ ಕಾಂತಯ್ಯನು ಆವರಿಸಿರುವ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಕೆಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಂಡು ಬಂದಾಗಲೇ ಆವರಿಸಿರುವ ಮನೆಯ ನೋಡಲು ಬಂದವರು ಅದರ ಕೆಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೋ ತಿಳಿಯಲು, ಇದರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಲು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಿದರು.

ಯಾರನ್ನೇ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದರೂ, ಕಾಂತಯ್ಯ, ಕೋಟಯ್ಯ, ಜಗನ್ನಾಥವು ದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತಲೂ ಸೇರಿದ್ದ ಗ್ರಾಮದವರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಲೂ ತೋರದು. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಬಿಳಿ ಗಡ್ಡದ ಪ್ರಕಾಂತ ವದನವುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಂದ. ಆ ವ್ಯಕ್ತನ ಆಕಾರ, ಮುಖದ ವರ್ಣವು ನೋಡಿ ಕಾಂತಯ್ಯ, ಕೋಟಯ್ಯ

ಚಕಿತವಾದರು. ಪ್ರಕಾಂತವಾಗಿ ಅರ್ಧನಿಮಿಷ ಲಿಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಾಗ ರನ್ನು ಕತೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ವ್ಯಕ್ತನಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ವಿನಯ ವ್ಯವಹಾರವಾಗಿ ಸಮಸ್ತರ ಮಾತಿ, ತಮ್ಮ ಕಲಹಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹೇಳಿದರು.

ಆ ವ್ಯಕ್ತನು ಇನ್ನು ಮಾತನಾಡಬೇಡಿ ರೆಂದು ಇಷ್ಟೇ ಆಗಿ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ. ಕಾಂತಯ್ಯ, ಮುತ್ತು, ಕೋಟಯ್ಯರನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನರನ್ನೂ ಸಹ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ: "ಮನುಷ್ಯರು ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೊಬ್ಬರು ಕೋಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಹುಂಜಿತನ. ಜಗಳ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ದೂರ ಹೋಗುವುದು ತುಂಬಾ ಹೇಯವಾದುದು. ಕಲಹಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ, ಎಷ್ಟೇ ಕಿರುಕುಳಕೊಟ್ಟರೂ ಸಹ ಕೋಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು ಮಾನ ವನ ಉತ್ತಮ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ."

ಕಾಂತಯ್ಯ, ಕೋಟಯ್ಯ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲಾ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತರಾದರು. ನಾಲ್ವರೂ ಕ್ಷಣಗಳು ನೀರವತೆಯಿಂದ

ಕಳೆಯಿತು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ಅ
ಗುಂಪಿನಿಂದ ಮುಂದೆಬಂದು, ವೃದ್ಧನನ್ನು
ಸಮಾಪಿಸಿ "ಅಯ್ಯಾ, ಎಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ
ಯಾದರೂ ಕೋಪಗೊಳ್ಳ ಕೂಡದೆಂದು
ನೀವು ಹೇಳಿದನಾತು, ಮಾನವಮಾತ್ರನಿಗೆ
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದ.

ವೃದ್ಧ ಗದಗಟ್ಟಿಸಿ ಸಕ್ಕ. ನೀಳನಾದ ಗದ್ದ
ವನ್ನು ನೀವು ತ್ತು "ಏಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಉದಾ
ಹರಣೆಗೆ ನನ್ನ ಸ್ವಯಂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಯಾವ
ಎಷ್ಟೇ ನನ್ನನ್ನು ಹುಚ್ಚಿ ಮಾಡಬಾರದು, ನಾನು
ಕುಸಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೂ ರಕ್ತ ಸುತ್ತು.
ಮಾನವಮಾತ್ರನೇ ಏಕೆ, ದೇವ ವಾಸವರಿಗೂ
ಅಷ್ಟೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ನಡುವೆ ಒಂದು ತೆರದರಣಿ ಮಾಡಿದ
ಯುವಕನನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ನೋಡಿ, ವೃದ್ಧ
ನಿಗೆ ನೆರೆಯವರ ಜನರಿದ್ದಾ ಸಮಸ್ಕಾರವಾಕಿ.
ತಮ್ಮದಾಗಿ ತಾವು ಹಿಡಿದರು. ಯುವಕನು
ವೃದ್ಧನನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿ 'ತಾತ' ಎಂದ.

'ಏನೂ' ಎಂದ ವೃದ್ಧ ನಗುತ್ತಾ.

'ತಾತ' ಎಂದ ಮತ್ತೆ ಆ ಯುವಕ.

'ಏನೋ ಹೇಳಿದ್ದಾ' ಎಂದ ವೃದ್ಧ; ಈಸರಿ
ನಗರಲ್ಲ.

'ತಾತ' ಎಂದ ಯುವಕ.

'ಏನೋ ಹೇಳಬಾರದು' ಎಂದು ಕುಸಿತ
ನಾಗಿ ನುಡಿದ ಮುದುಕವ್ವ.

'ತಾತಾ,' ಮತ್ತೆ ಅಂದ ಯುವಕ.

'ಲೋ, ಮೂಢಾ! ನಿನಗೇನಾದರೂ
ಹುಚ್ಚಿ' ಎಂದ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಾಗಿ ಮಾಡಿ ವೃದ್ಧ.

'ತಾತ' ಎಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ
ಹುಡುಗ.

'ಎಲೆ ಹುಂಕಾ, ನಿನ್ನ ತಲೆ ಒಡೆಯುತ್ತೇನೆ'
ಎಂದು ವೃದ್ಧ ಕೈಎತ್ತಿದ.

ಆಗ ಯುವಕನೂ ನಗುತ್ತಾ 'ಯಾವ ಪರಿ
ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕೋಪ ಬರು
ಬಾರದು' ಎಂದ.

ಮುದುಕವ್ವ ತಲೆ ಸಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡುಹಿಂದೆ
ತಿರುಗಿ ಸಹ ನೋಡದೆ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟ.

ನೋಡಿದರಾ, ಎಷ್ಟೇ ನೀತಿಹೇಳಿದ ಆ
ಮಹಾಸುಭಾವನೇ ತನ್ನ ವಲಿವಿಗೂ ಬಂದ
ಕೂಡಲೇ ಹೇಗೆ ಜಾರಿಕೊಂಡ!

ತಂದೆಗಾಗಿ

ಅಸ್ತಿಯೆಲ್ಲದಲ್ಲೂ ರಾಂಪುಕನೊಬ್ಬ ಸ್ವಲ್ಪಣ. ಇವನು ಕಾಸಾರಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದವನಲ್ಲ. ಆ ಕಷ್ಟಗದ್ದೆಯಿಂದಾಗಿ ಇವನು ಕಳೆದ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು.

ಬ್ರಹ್ಮನೊಬ್ಬನಿಂದ ನಡೆ ಕರು ಕುರಿಕರಿ ಯಾದ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದ ಆ ಸ್ವಲ್ಪಣಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಕೂಡ. ಮಹಿಮೆಗಳ ಆ ಕಷ್ಟಗದ್ದೆಯಿಂದಾಗಿ ಕಳೆದ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಪತ್ತಿ ಯೊಬ್ಬರೂ ಆತನ ಬಳಿ ಬಂದು ಕಳೆದ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಪತ್ತಿ ಯೊಬ್ಬರೂ ಆತನ ಬಳಿ ಬಂದು ಕಳೆದ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಪತ್ತಿ

ಒಂದು ದಿನ ಬಿಗಾಣ್ಣೆಯಿಂದ ಮಾಂಸ ಎಂಬ ಏತ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಂದು, ಅತಿ ಬೆಲೆಯಾದ ಈ ಕಾಯಿರನ್ನು ಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಪತ್ತಿ ಯೊಬ್ಬರೂ ಆತನ ಬಳಿ ಬಂದು ಕಳೆದ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಪತ್ತಿ

ಸೀನೆ ತೆಗೆದು ಇದನ್ನು ಹಗಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಸಂತೋಷದ ಗಾಯದ ಕಾಲಲ್ಲ. ನೋಡುವಾಗಲೇ, ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವುದು ಎಂದ.

ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಪತ್ತಿ ಯೊಬ್ಬರೂ ಆತನ ಬಳಿ ಬಂದು ಕಳೆದ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಪತ್ತಿ ಯೊಬ್ಬರೂ ಆತನ ಬಳಿ ಬಂದು ಕಳೆದ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಪತ್ತಿ

ಮಾಂಸ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಪತ್ತಿ ಯೊಬ್ಬರೂ ಆತನ ಬಳಿ ಬಂದು ಕಳೆದ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಪತ್ತಿ

ಬಳ್ಳೆ ಸಿ ಅದನ್ನೋ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ.
ಚೈನಾದೇಶಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂತಲೂ.
ಚಾಟುಂಗ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಮನೆ
ಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನ ಅತಿಥಿಯಾಗಿರಬೇಕೆಂ
ತಲೂ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ.

ಮಾಂಗ್ ಮತ್ತೆ ಚೈನಾದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟು
ಹೋದ. ದುರ್ಗಾಸಿಂಗನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಕೆಂಪು
ದ್ರಾವಕ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಮುಗಿದು
ಹೋಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಯಥಾವಸ್ಥೆ ಕಾರ ಬೆನ್ನು
ನೋವು ಸರಗಳ ಓಡಿತದಿಂದ ಬಾಳಿಸಬಾರದು
ಹಾಸಿಗೆ ಬಿಡಿದ. ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಏಕಾಂತ
ನೋವಿನಿಂದ ಆತ ಬಿಡು ಪಡುತ್ತಿದ್ದ.

ತಂದೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರಸಾದ
ಸಿಂಗನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂಕಟವಾಯಿತು. ಆ
ಕೆಂಪು ದ್ರಾವಕ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆ ತಂದೆಯ
ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವದೆಂಬ ಅಂಶ ಆತ
ಸಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಬೇಕಾದರೆ
ಚೈನಾದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು.

ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೇಶದಿಂದ
ಮತ್ತೊಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡ
ಬೇಕೆಂದರೆ ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಾತಾಗಿರ
ಲಿಲ್ಲ. ತುಂಬಾ ಅಪಾಯಕರವಾದ ಕೆಲಸ.
ಅಡುಗೆಗಳೂ, ಕ್ರೂರಮೃಗಗಳೂ, ದರೋಡೆ
ಕಾರರೂ, ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಗಂಡಾಂತರಗಳನ್ನು
ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ

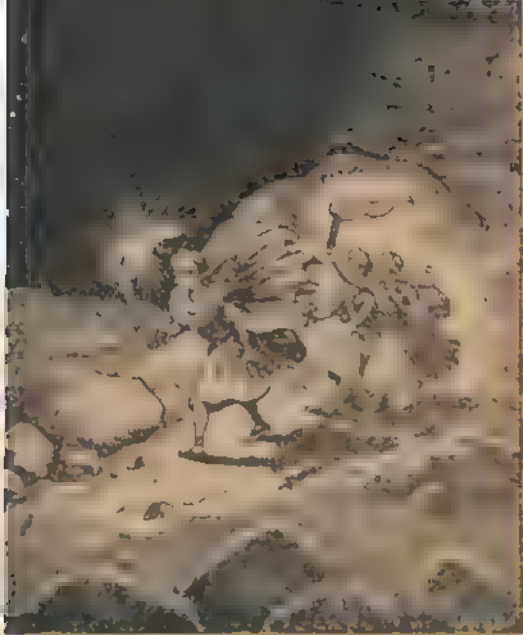

ಮಗನು ಚೈನಾದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆನೆಂದರೆ
ದುರ್ಗಾ ಸಿಂಗ್ ವಿಷಮಗ್ನನಾಗಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟ.

ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರೂ, ಸಾಹಸಿಗಳೂ ಆದ
ನಾಲ್ವರು ಸೇವಕರಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಸಾದಸಿಂಗನು
ಎಲ್ಲ ಕೊಂಡರೆಗಳಿಂದಲೂ ಸಾಧಾಗಿ, ಕೊನೆಗೆ
ಚಾಟುಂಗ್ ಪಟ್ಟಣ ಸೇರಿದ.

ಮಾಂಗ್ ಅವನನ್ನು ತುಂಬಾ ಆವರದಿಂದ
ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುರಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು
ಹಾಕಿದ. ದುರ್ಗಾ ಸಿಂಗನ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು
ಕೇಳಿ ಮರುಗಿದ. ಪ್ರಸಾದಸಿಂಗ್ ತಾನು
ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರಿಸಿದ.

ಈಗ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಆ ಕೆಂಪು ದ್ರಾವಕವು
ಸಿವ್ವವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅನತಿ ದೂರ
ದಲ್ಲಿರುವ ಬೆಟ್ಟಗಳಮೇಲೆ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಒಂದಾ

ನೊಂದು ಮರವ ಎಲೆಗಳು ಜೀಕೆಂದೂ
ಪ್ರಸಾದಿಸಿಂಗನಿಗೆ ಮಾಂಗನು ಕೇಳಿದ.

ಮಾರನೆಯದಿನ ಸ್ವಾತ ಕಾಲ ಮಾಂಗನ
ಸೇವಕರನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟದ
ಭಿಮುಖವಾಗಿ ನಡೆದ ಪ್ರಸಾದಿಸಿಂಗ್.
ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಬಿಟ್ಟದವರೇ
ಆ ಮರಗಳು ಬೆಳೆಯುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೇರಿ
ದರು. ಸೇವಕರು ತಂದ ಗೋಡೆ ಚೀಲಗಳ
ತುಂಬಾ ಆ ಎಲೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದ. ಇನ್ನೇನು
ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾಗುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ
ಆವರು ಬಿಟ್ಟದವರ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಗಾಧವಾದ ಸುಖವಾಗಲಿ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ
ವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟದವರ ಕೈಯಿಂದಲಿ ಅ
ಪ್ರಸಾದಿಸಿಂಗ್ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕತ್ತಲೆ

ಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿತ್ತು. ಸಿಂಹಗಳ
ಗರ್ಜನೆ, ಹುಲಿಗಳ ಅಭಗಟ, ತೋಳಗಳ
ಕಿರುಕಾಟ, ಅಗಾಧ ಆವಲಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸನಿಯ
ದಿಂದಲೇ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿ
ಸುತ್ತ, ಭೀತಿಯಿಂದ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ
ನೋಡುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸೇವಕರಿಗೆ
ಫೈಯಾ ಕೇಳುತ್ತಾ, ಕೈಯಲ್ಲ ಪಂಜಿನ
ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಆ ದಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು
ದಾಟಿ ಹೊರಬಿಟ್ಟು, ಸಮರಾತ್ರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟದಿಂದ
ಇಳಿದು, ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾದ ವೇಳೆಗೆ
ಮಾಂಗನ ಮನೆ ಸೇರಿದ ಪ್ರಸಾದಿಸಿಂಗ್.

ಆತನು ತಂದ ಎಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾಂಗ್
ದೊಡ್ಡವನನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗ್ನನಾದ.
ಇವರ ಕಾರಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳೂ ಸುಸ್ಥಿತಿ
ವಾಗಿ ನಡೆದುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಾದಿಸಿಂಗ್ ಸಂತೋಷ
ಪಟ್ಟ. ಆದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಂದೇಹ
ಆತನನ್ನು ಬಾಧೆಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. "ಈಗ
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ದ್ರಾವಕವೂ ಸಹ
ಮುಗಿದು ಹೋದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?
ವ್ಯಥಾ-ಲೋಚನೆ ಮಾಡಲು ಅವನಿಗೊಂದು
ಉಪಾಯ ಕೊರತು. ಆ ದ್ರಾವಕ ತಯಾರು
ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ, ಅದು
ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಮಾರ್ತವೇ ಆದ್ದರಿಂದ ಇತರ ಲೋಕಿ
ಗಳೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವದು. ಕೆಲವು
ವಿಷಯಗಳ ಯೋಚನೆವಾಗಿ ಹಣ ಸಂಪಾ
ದಿಸಬಹುದು!

“ಈ ದ್ರಾವಿಡ ತಯಾರುಮಾಡುವ ವಿಧಾನ ನನಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಿ” ಎಂದು ಮಾಂಗ ನನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಸಾದಸಿಂಗ್. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮಾಂಗ್ ಒಂದು ನಿಟ್ಟು ಸಿರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಗಂಟೆಲು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೈಲುವೆ ಕಾರ್ತಿ ಹೇಳಿದ.

“ಈ ದ್ರಾವಿಡ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಆತಿ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಕಲಿತುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಅನಂತರ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದಾನೆ. ಇದರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮೋಗಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಸೈಕ್ಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟ. ಮತ್ತೆ ಬರ ಬಹುದು; ಬಾರವಿರಲೂ ಬಹುದು.” ಮಾಂಗ್ ಕಂಠ ಗದ್ದದವನಾಯಿತು. ಕಣ್ಣೀರು ಒರಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ :

“ನನಗೊಬ್ಬ ಮಗಳಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳೇ ನನಗೆ ಸಹ-ಸ್ವ. ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಮಿತ್ರನ ಮಗನಾದುದರಿಂದ. ಕೈಯುಸಾಹಸಿಯೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸುಗುಣಸಂಪನ್ನನೂ ಆದವಳು. ಆ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೆ ನಾನು ನಿನಗೆ ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವೆನು ಎಂದ.

ಮಾಂಗ್ ‘ರಿಂಗ್‌ಲಿಂಗ್’ ಎಂದು ಒಂದು ಸಾರಿ ಕೂಗಿದ. ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆಕೊಂಡು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷದ ಯುವತಿಯೊಬ್ಬಳು ಇಡೀ ಕಿ ನೋಡಿದಳು. “ಇವಳೇ ನನ್ನ ಮಗಳು” ಎಂದು ಮಾಂಗ್ ಪ್ರಸಾದಸಿಂಗನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಅವನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದ.

ಪ್ರಸಾದಸಿಂಗನ ಮೈಕಂಪಿಸಿತು. ಮುಖ ವಿವರಣವಾಯಿತು. ಸಿಡುಬಿನ ಕಲೆಗಳಿಂದ, ಗಾಬಿನ ಕಣ್ಣುಗಳಂತೆ ಬೆಳಕು ಕತ್ತಲುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವ ಜೀವರಹಿತವಾದ ಕಣ್ಣು ಗುಡ್ಡೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಲಿಂಗ್‌ಲಿಂಗ್ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಭಯವಾಯಿತು.

“ಮತ್ತೆ ತಂದೆಯ ಋಣ ತೀರಿಸಿದವನಾಗುವೆ. ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಟೀಶ್ವರನಾಗುವೆ. ಯೋಚಿಸು” ಎಂದು ಮಾಂಗ್ ಉಸಾಹ ಸಂಭೋದಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಪ್ರಸಾದಸಿಂಗ್ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆವ ಸಂತೆ ‘ಸರಿ’ ಎಂದ.

ರಿಂಗ್‌ಲಿಂಗ್ ಕೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಸಾದಸಿಂಗನ

ಮದುವೆ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ಮೂಂಗ ಅಳಿಯನಿಗೆ ಕೆಂಪು ದ್ರಾವಕ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ ತಿಳಿದ. ಹತ್ತು ಜನ ಸೇವಕರನ್ನು ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅಳಿಯ ನನ್ನು ಮಗನನ್ನೂ ಅವರ ದೇವಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ.

ಪ್ರಸಾದಸಿಂಗನು ಹಾಗೂ ಒಗ್ಗೂ ಆರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆ ಸೇರಿದ. ಅವನು ಮನೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಮನ ಭೋಜನವು ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುದಿ ನೌಕರ ಸೊನ್ನನು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಬಿಸ್ಕೋ ಗೊಣ ಗುತ್ತಿದ. ಮರು ಗಿಣಿಸಿದ್ದು ಅತನು ಎಲ್ಲ ಪಿಣಿಯವನು, ಪ್ರಸಾದಸಿಂಗನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ತಂದೆ ಮಗನು ಎಂಟು ಕಾಲವಾಗಿ ಸುಮಾರು ಆರು ತಿಂಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಕದಗಾಲದ್ದೂ ಕಹಿ ಆತನು ಮಗನನ್ನು ಕೂತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ.

ಪ್ರಸಾದಸಿಂಗನ ಹೃದಯ ದುರಿಸಿತು. ಅರೊ ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಿತ್ತು ತಾನು ತಂದ ಬಿಷ್ಣು ತಂದೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂಬುದೇ ಅವನ ಚಿಂತೆ. ಈ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಯಲು ಕುರಿತು ಸಿಯೂ, ಅಂಥಾ ಅದ

ಸ್ವೀಯನ್ನೂ ಸಹ ವಿವಾಹವಾದ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಯಾರಿಗಾಗಿ? ತಂದೆಗಾಗಿ ಯಲ್ಲವೇ? ಅದೇ ಈಗ ಎಲ್ಲವೂ ಬೊದಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡಿದ ಸನ್ನಿಧಿ ನಂತೆ ಆಯಿತು.

ರಜೀರಕ್ಕೆ ಆದ ಗಾಯಗಳನ್ನು ಬಿಷ್ಣು ಗುಣಪಡಿಸುವಂತೆ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆದ ಗಾಯ ವನ್ನು ಅನುಕೂಲವಾದ ಕಾಲ ಗುಣಪಡಿಸುವುದು. ಪ್ರಸಾದಸಿಂಗನು ಕ್ರಮೇಣ ದುಃಖ ವನ್ನು ಸುಂಟುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಉಪ ಯೋಗವಿಲ್ಲದಿದ್ದ ದ್ರಾವಕವನ್ನು ದೇವದೇವ ಅನ್ನಕಮಂದಿ ವಾಘಗ್ರಸ್ತರ ಮೇಲ್ಮೈಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಪ ಯವಂತನಾದ.

ತನ್ನ ಬಾಳಿನವನನ್ನು ಲ್ಲಾ ಲಿಂಗಲಿಂಗ ಳನ್ನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾಣುವುದರಲ್ಲೇ ಕಳೆದ ನಾದರೂ, ಸ್ವದ್ವಾಸ್ಥ್ಯವ್ವು ಹಗದ ವಸೆಯಿಂ ದಾದ ಸೌಖ್ಯವಿಂದ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಕೆಂಡತಿ ಲಿಂಗಲಿಂಗ ಅಂದರೆ ಪ್ರಸಾದಸಿಂಗ ನಿಗೆ ಎಲ್ಲದ ಸ್ವೇಮ ಅನುರಾಗವೇ ಸುಟ್ಟಿತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಉಳಿದ ಬೀವನವನನ್ನು ಸುಖ ಸಂತೋಷಗಳಿಂದ ಕಳೆದರು.

ಭಟ್ಟರ ಗಡಿಬಿಡಿ

ರಾಮಣ್ಣ ಭಟ್ಟರು ಒಂದಿನದಲ್ಲಿ
ರಾಯರ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು.
ದಡಬಡ ಮುಂತಾಗಿ ಲಗ್ನವ ಮುಗಿಸಿ
ಘನಭೋಜನವನು ಮಾಡಿದರು

ಊಟವ ಮುಗಿಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರೆ —
ಸೊಂಟದಿ ಕಂಡಿತು ವಂಗಲಸೂತ್ರ!
ಅತಿಯಚ್ಚರಿಯಂ ಗೊಂಡವರಾಗಿ,
ಮರುಗಿದರಾಗಲಿ-ದುಗುಡದಲಿ

“ನಥುವಿನ ಕೊರಳೊಳು ಶೋಭಿಸಮಾಲಾ
ನನ್ನಿವಶದಲಿ ನಿಂತಿತಿ? ಅಯ್ಯೋ!
ಅವಸರ ಮಾಡಿದೆ-ಕೆಟೀ ಹೋದೆ!” —
ಎನ್ನುತ ರಾತ್ರಿ ಹಿಂದೋಡಿದರು

ಅಂದಾರಾಯರ ವಿಧವಾ ತಾಯಿಯು
‘ನವನಥು’ ವೊಂದಿಗೆ ಮಲಗಿರಲು—
ಭಟ್ಟರು ಓಡಿ ಅವಸರದಿಂದಲಿ —
‘ಭಟ್ಟರು ಸೂತ್ರವ ಕೊರಳೊಳಗೆ

ಮರುದಿನ ರಾಯರು ಬೇಗನೆ ಎಂದು
ತಾಯಿಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ಪಂದಿಸುತ್ತಿರಲು,
ಕತ್ತನು ನೋಡಿ, ಹಿರಿಯಚ್ಚರಿಯಂ
‘ಎನಿಮ ಆಪ್ತೆಂ’ ಮಾಡಿದರು!

ಎಂದಾ ಮಾತನು ಕೇಳುತ ಮುದುಕಿ,
ನಥುವಿನ ಕೊರಳನು ನೋಡಿದರು—
ಸೂತ್ರವಕಾಣದೆ-ಗಾಬರಿಗೊಂಡು,
ಮಂಕಾದರು-ಕಾರಣವಳಿದು!

ಮರುದಿನ ಭಟ್ಟರ ಸತಿಯಿಂದೆಲ್ಲಾ
‘ಸಂಗತಿ’ಯದು ಬಯಲಾಗುತ್ತಿರೆ,
“ಹೋ! ಹೋ! ಭಟ್ಟರ ಗಡಿಬಿಡಿ” ಯೆಂದು
ನಕ್ಕರು ಭಟ್ಟರ ಗುಟ್ಟರಿಮು!!

—ಲೇ: ಸೀತಾರಾಮ ಆಚಾರ್ಯ, ಹೊಸಬೆಟ್ಟು.

ಬಣ್ಣದ ಬೀಸಣೆಕೆ

ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದಿಂ ವೆರೆಯುತ್ತಲಿರುವೆ
ಬಣ್ಣದ ಬೀಸಣೆಕೆಯೆ ನೀನು
ತಣ್ಣಗೆ ಗಾಳಿಯು ನುಗ್ಗಿ ಬೀಸುತ
ದಣ್ಣದಾಯಾಸವ ಕಳೆಯುವೆ ನೀನು

ಸರಿತನ ದೊರೆತನ ಬಡತನವಿರಲಿ
ಇರುತಿಹೆ ಎಲ್ಲರ ಬಳಿಯಲಿ ನೀನು
ಹರುಷದಿ ಜನತೆಯು ಕಾಲವ ಕಳೆಯಲು
ನಿರುತವು ದಣಿಯುವೆ ಮಣಿಯುವೆ ನೀನು

ಚೌಕಾಕಾರದ ದೇಹವು ಕಿರಿದು
ಎಸಗುವ ಕಾರ್ಯವು ನಿನ್ನದೆ ಹಿರಿದು
ಫಲಕಾಶಿಸದೆ ದಡಿಯುವೆ ಸತತ
ಒಡೆಯುವ ಸೇವೆಯ ಮಾಡುವೆ ನಿರತ
ಮೂಕನಾಗಿಯೆ ಸೇವೆಯ ಮಾಡುತ
ಕಿಂಕರ ಭಾವವ ಬೀರುವೆ ಏನು
ತನುವನು ಮನವನು ಸೇವೆಗೆ ನೀಡುತ
ಸೇವೆಯ ಸಗ್ಗವು ಎನುತಿಹೆ ಏನು?

—ಹನುಮಂತ ಯಮನಪ್ಪ ಜಲ್ಲಿ.

ಚೀಂ ಚೀಂ ಹಕ್ಕಿ

ಚೀಂ ಚೀಂ ಹಕ್ಕಿ
ಎಲ್ಲಿಗೆ ಜೊರಟೆ?
ತಾತನು ತರುವ
ಮಿಠಾಯಿ ಕೊಡುವೆ
ಅಮ್ಮನು ಕೊಡುವೆ
ಅಂದಿಯ ಕೊಡುವೆ
ಎನಗೂ ಹಾರಲು
ಕಲಿಭುವಿಯೇನು?
ಎನಗೂ ಹಡಲು
ತಿಳಿಸುವಿಯೇನು?

—“ಹ ರಾ. ಕೆ.”

ಚಂದ್ರಜಾಲ

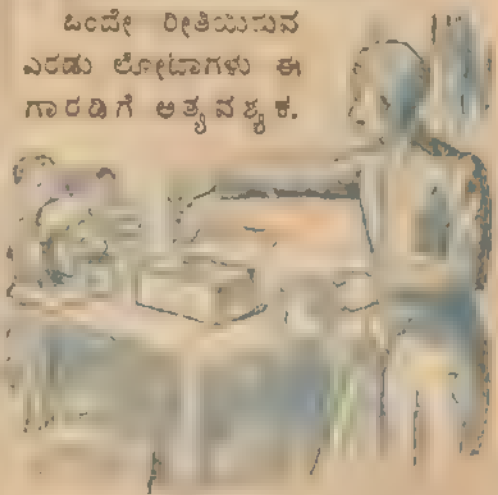
ನಾ ಯಾ ಲೋ ಟಿ

ಈ ತನೂಸೆ ನೋಡಿ. ಅದು ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಯಾದರೂ ಆಗಬಹುದು; ಇಲ್ಲ ರಟ್ಟಿನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಯಾದರೂ ಆಗಬಹುದು; ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮುಚ್ಚಳವಿದೆ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲೋಟಿ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಟಾಣಿ ಇದೆ.

ಮಂತ್ರಗಾರನು ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬಟಾಣಿ ತೆಗೆದು ಅದನ್ನು ಲೋಟಾದಲ್ಲಿ ಕುಂಡಿಸುವನು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಚಿತ್ರನೋಡಿ, ತಿಳಿಯುತ್ತೆ. ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲರ ಎದುರಿಗೆ ಆ ಲೋಟಾದಲ್ಲಿರುವ ಬಟಾಣಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಸುರಿಯುತ್ತಾನೆ. ತರುವಾಯ ಆ ಲೋಟಾ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಬಟಾಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಅದನ್ನು ತುಂಡಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕನ ಹತ್ತಿರ ದಿಂದ ಕೈಚಾಕವೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ನುಚ್ಚುತ್ತಾನೆ. ಮರು ಕ್ಷಣ ದಲ್ಲಿ ಆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟು ಕೂಡಲೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಚಾಕಲೇಟುಗಳೂ, ಪೆಪ್ಪರಮಿಂಟ್, ಮುಂತಾದುವು ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ

ಸೇರುವವ ಮದುಗರಿಗೆ ಹಂಚಿದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ತೆರಳುವರು.

ಒಂದೇ ರೀತಿಯುವನ ಎರಡು ಲೋಟಾಗಳು ಈ ಗಾರಡಿಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ.

ಒಂದುಲೋಟಾದಲ್ಲಿ ಚಾಕಲೇಟ್, ಪೆಪ್ಪರ ಮಿಂಟ್‌ನಿಂದ ತುಂಡಿ, ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಒಂದಿಷ್ಟು ಬಟಾಣಿ (ಅಥವಾ ನೀವು ಏನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಿರುವಿರೋ ಅದನ್ನು) ತುಂ

ಚಂದಮಾಮ

ಬಿ ಮೊದಲೇ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರಬೇಕು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದು. ಆದ ರಿಂದ ಅವರು ಅನುಮಾನ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಎರಡನೇ ಸಾರಿ ಮತ್ತೆ ಬಟಾಣಿಯನ್ನು ಲೋಟಾದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದಾಗ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಈ ಲೋಟಾ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಈ ಮೊದಲೇ ಇಟ್ಟಿರುವ ಬೇರೊಂದು ಲೋಟಾವನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷ ಕರ ಹತ್ತಿರ ತರಬೇಕು. ಈ ಲೋಟಾ ಬದ ಲಾಯಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ತೋರಬಹುದು ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅದೇನಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಎದುರಾಗಿಯೇ ಲೋಟಾ

ದಲ್ಲಿ ಬಟಾಣಿ ಸುರಿಯುವಿರಾದುದರಿಂದ ಈ ಲೋಟಾದಲ್ಲಿ ಮಾಯಮಂತ್ರವೇನಿಲ್ಲ; ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಲೋಟಾ ಎಂದು ತಿಳಿಯು ತ್ತಾರೆ. ಎರಡನೇ ಸಾರಿ ಈ ಲೋಟಾ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ

ಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಬಟಾಣಿಯಿಂದ ತುಂಬಿಸು ವಾಗ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಅತ್ತೇ ಇರಿಸಿ ಚಾಕ ಲೇಟಿಸಿವೆ ಎಂಬ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಲೋಟಾ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಹತ್ತಿರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಅದರ ಮೇಲೂ ಸಹ ಮೇಲೆ ನವುರಾದ ಕಾಗದ ಹಾಕಿ ಬಟಾಣಿ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ತಾವು ಈ ಮೊದಲು ನೋಡಿದ ಲೋಟಾವೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಭ್ರಮಿಸುವರು ಸಭಿಕರು. ಈ ಎರಡು ಲೋಟಾಗಳು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಯಲ್ಲಿರುವ ರೀತಿ ಎರಡನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ನೋಡ ಬಹುದು. ಈ ಗಮ್ಯತ್ತು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸು ವಾಗ ಬಟಾಣಿಯೇ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ರೂಲೇಸೂ ಇಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಮನದ ವಸ್ತು ಗಳನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಆದರೆ ಈ ಗಮ್ಯತ್ತು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸರ್ವಾಟುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲೇ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಗಾರಡಿ ಯಾವಾಗಲೋ ಎಂದು ಸಾರಿ ಮಾಡ ಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅಡಗಡಿಗೆ ತೋರಿಸಕೂಡದು

ಹಾಂಗ್ ಕಾಂಗ್ ನಲ್ಲಿ ಚಂದಮಾಮ

ಏಷ್ಯಾವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗ ಸಂಚರಿಸು ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರರು ಚಂದಮಾಮ ಗಳನ್ನು ಹಾಂಗ್ ಕಾಂಗ್ ನಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಉತ್ಪಾದಕರಿಗೆ ಸಹ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಬೇನೀ ಯವರು ಸರ್ಕಾರ ಸ್ವರ್ಧನಗಳಿಗೆ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿ, ನೋಡಿ ವೆಚ್ಚ ಅನಾದಪಡುತ್ತಿದ್ದಾ ರಂತೆ. ಎಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವೋ ಅಲ್ಲಿ ಚಂದಮಾಮ ಎಂದು ಎಂದೋ ಹೇಳಿಲ್ಲವೆ!

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಸುವಾಮಿ ಒಬ್ಬ ತೀರ ಒಡಬ್ಬಕ್ಕೂ. ಉಡಲು ತೊಡಲು ಒಟ್ಟಿಗೆಕೂಡ ಗತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹರಕು ಬಿಂದಿಗಳನ್ನೇ ಧರಿಸುವನು. ಆದುದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಕುರ್ಚೀಲನೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿತು. ಆತ ಜಿಣ್ಣೆಂದಿಯ. ಇದುದರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯೊಂದುವಂತಹ ಹಿರಿಯ ಗುಣವುಳ್ಳವ. ಆದರೆ ಆತನ ದಾರಿದ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಮನ ತುಂಬ ಮಕ್ಕಳು ಬೇರೆ. ಇವರನ್ನೆಲ್ಲ ಸಲಹಿ ಸಂಸಾರ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ಆತ ದುರ್ಭವವಾಗಿತ್ತು.

ಕುರ್ಚೀಲನೂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಸಹವಾಸಿಗಳು, ಬಾಲ್ಯಮಿತ್ರರು. ಒಡತನದ ಬೇಗಿ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಒಂದು ದಿನ ಕುರ್ಚೀಲನ ಭಾಷೆಯು ಪಟಿಯೊಡನೆ "ನಾಥಾ! ಆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ನಿಸ್ಸ ಸಹಿಸಿ ಅಲ್ಲವೆ? ಆತನು ಶರಣಾಗತ ರಕ್ಷಕ ನೆಂಬ ಬಿರುದೊಂಕಿತನಲ್ಲವೆ? ಒಂದು ಸಿರಿ ಆ ಮಹಾನುಭಾವನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಒರಬರವೆ? ಆತ ನೆನಸಿದನಂದರೆ ನಮ್ಮ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಹೇಳ ಹೆಸರಿಲ್ಲದಂತೆ ಹೋಗುವುದು" ಎಂದು ವಿನಯಪೂರ್ವಕ ಕೋರಿಕೊಂಡಳು. ಈ ನೆಪದಲ್ಲಾದರೂ ಆ ದೇವದೇವನ ಸಂದರ್ಶನ ಭಗ್ಯ ದೊರಕುವುದಲ್ಲಾ ಎಂದು ಕುರ್ಚೀಲನು ಒಪ್ಪಿದನು—ಆದರೆ ಅಂತಹವರನ್ನು ನೋಡಲು ಬರಿಕ್ಕಯ್ಯಾ ರುಗಿಗಬಾರದವಲ್ಲವೆ? ತಿನ್ನಲು ಕೂಡ ಗತಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಏನು ಕೊಡಬಲ್ಲವು? ಎಂದು, ಬೆಂಕಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ಆಕೆ ನಲ್ಲಮನಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ ಬೀಡಿ ನಾಲ್ಕು ಹಿಡಿ ಅವಲಕ್ಕಿ ತಂದು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಅವನ್ನು ಕುರ್ಚೀಲನ ವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಳು.

ಕುರ್ಚೀಲನು ಆ ಗುಟ್ಟಿನೊಡನೆ ಹೆರಳು ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಅರ ಮನೆದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ಧಟನೆಹೋಗಿ ತನ್ನ ಬಾಲ ಮಗನನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕಯ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಕೊಳ್ಳಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆದರೂ ಭವಾನಂದ ಕಾಲು ತೊಳೆದು ಉಪಚರಿಸಿ ಕಾಲೊತ್ತುತ್ತಾ ಕುರಲಪ್ಪನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದನು. ದುಕ್ಕಿಡೆಯು ಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ಉಪಚರಿಸಿದಳು. ಸಂತರ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಜಿಲ್ಲೆಗಿಳಿದನು, ಓಮ್ಮತ್ತಿದ್ದಾಗಿನ ಹಾಸ್ಯ ಚೇಷ್ಟೆ ಇತ್ತಾದಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಕ್ಕ ಸರಸವಲ್ಲದ ಗಂಭೀರ ಕಾಲತಳೆದರು. ಆಕೆಗೆ ಕೃಷ್ಣನು "ಎನಗಿಷ್ಟ ಸುವಾಮಿ, ನನಗಾಗಿ ಏನು ತಂದಿರುವೆ?" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಆತನ ಒಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೋರಿಸಿ ಸಂಕೇತವಾದ ಒಟ್ಟಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವಲಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಾನೇ ಬಿಟ್ಟಿ ಅವಲಕ್ಕಿ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡನು. ಇವನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಅಚ್ಚರಿಸಿ ಚಕಿತರಾದರು.

ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಾಲಕಳೆದು ಮರವಿನ ಕುರ್ಚೀಲನು ಊರಿಗೆ ಬಂತಿರುವುದು, ಅವ ನಿಗೆ ತನ್ನ ಒಡತನನನ್ನು ಕೃತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಬಾಯಿ ಒರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಕೃಷ್ಣ ದರ್ಶನವೇ ಮಹಾಭಗವೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾ ಊರು ಸೇರಿದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ನೋಡುತ್ತಾನೆ? ತನ್ನ ಗುಡಿಸಲು ಒದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಭೋಗಭಾಗಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಭವ್ಯ ಆರಮನೆ ನಿಂತಿದೆ. ಸಕಲ ವರಗುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಸೇವಿಕೆಯ ಮೊಡನೆ ತನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿ ಸುತ್ತಿದಳು. ಕುರ್ಚೀಲ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಗಟ್ಟಿ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮಹಿ ಮೆಯೇ ಕಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆಯ ತೊಡಗಿದನು. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಐಶ್ವರ ಬಂದರೂ ಕಾರಣವೆಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಮರೆಯದೆ ಸದಾ ಕೃಷ್ಣ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದನು.

ಬನ್ನದ ಚಿತ್ರ ಕಥೆ—ಚಿತ್ರ - 4

ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಚಿತ್ರ ವಿಷಯವನ್ನೇ ನೆನೆಸುತ್ತಾ ಶಾನ್‌ಮಿಂಗ್ ಮನೆ ಸೇರಿ ಕೊಂಡಳು, ಅಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹೇಳಿದರೆ ಏನೋ, ಬಿಟ್ಟರೆ ಏನೋ—ಎಂಬ ಸಂದೇಹದಿಂದ ಸುಮ್ಮನಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳು. ಆ ಕಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಅಲೋಚಿಸಿ ತೊಡಗಿದಳು— 'ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದು?'—ಎಂಬ ಈ ಮಾತುಗಳು ಅಲೋಚನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾವಾಗಿಯೇ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದವು.

ಶಾನ್‌ಮಿಂಗ್ ಹಾಗೆ ನುಡಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಗೋಡೆಯ ಗೂಟಕ್ಕೆ ತಗಲುತ್ತಾಕೊಂಡು ಕೂಡಿಯು ಕದಲಿತು. "ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಗ್ರಹಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನ ಹಿತ ಕೋರಿಯೇ ಅಂತಿ ಮಾಡಿದೆ. ನಿನಗೆ ತಕ್ಕ ವರ ಯಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅಂತಹವ ನಿನಗೆ ದೊರಕುವವರೆಗೂ ಹೀಗೇ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ತಕ್ಕವರ ಬಂದ ದಿನ ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿರುವೆ. ಈ ಸಂಗತಿ ನೆನಪಿಡು" ಎಂದು ನುಡಿಯಿತು.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶಾನ್‌ಮಿಂಗ್ ಅಚ್ಚರಕ್ಕೆ ಎಳೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಕೊಡಿಯಿಂದರೇನು? ನುಡಿಯುವುದೆಂದರೇನು? ಸರಿ, ನೋಡೋಣ—ಎಂದುಕೊಂಡು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೂಡ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಸದೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿಟ್ಟಳು. ಮರವಿನ ತಂದೆಯ ಸ್ನೇಹಿತ ತನ್ನ ಮಗನೊಡನೆ ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಹಾಗೇ ಕೆಲದಿನಗಳು ಕಳೆದವು. ಒಂದು ದಿನ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ವಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಶಾನ್‌ಮಿಂಗ್ ಹೋದಳು. ಹೂಬಳ್ಳಿ ಮರಗಿಡಗಳ ಅಂದಚಂದಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹಾಗೇ ನಡೆದಳು. ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ನಡೆದ ಮೇಲೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಯೋಚನೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಅಗಲೇ ತಾನು ಬಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆನೆಂದು ಆಕೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಏನು ಮಾಡುವಳು? ಲಗುಬಗನೆ ಮನೆಗೆ ಬಾರಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೊರಟಳು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕದಿಂದ ಯಾರೋ ತನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಂತಾಯಿತು. ಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿಸಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡಲು, ಮರದ ಆಕಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಭಯಂಕರ ಸ್ವರೂಪ ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಅನಂತರ ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಚಿತ್ರದೊಡನೆ ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ನೋಡಿರಿ.

ಒಂದೇ ಗೆರೆಯ ಚಿತ್ರ

ಜಿ. ಮುನಿಕ್ಕಪ್ಪಯ್ಯ - ತಿರುಪತಿ

ಉಪಾಯ

೧

ಗಂಟಲಾರಿ ಕಾಗೆಯೊಂದು
ನೀರಸರಸಿ ಬಂದಿತು
ಅಲೆದು ಅಲೆದು ನೀರು ಸಿಗದೆ
ಭಾರಿ ಬಳಲಿ ಹೋಯಿತು

೨

ತೋಟನೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ
ಹೂಜಿಯೊಂದ ಕಂಡಿತು
ಅಸೆಯಿಂದ ಹಾರಿ ಬಂದು
ಇಣಕಿ ಇಣಕಿ ನೋಡಿತು

೩

ಹೂಜಿಯಲ್ಲಿ ನೀರ ಕಂಡು
ಕಾಗೆಗಾಸೆ ಹೆಚ್ಚಿತು
ಕೊಳ್ಳು ನೀರಿಗಟಕದಿರಲು
ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನೋಡಿತು

೪

ಕಲ್ಲ ಹರಳ ಹೆಕ್ಕಿ ತಂದು
ಹೂಜಿಯೊಳಗೆ ಇಕ್ಕಿತು
ನೀರು ಉಕ್ಕಿ ಮೇಲೆ ಬರಲು
ನೋಡದಿಂದ ಕುಡಿಯಿತು.

[—ಯು. ಚಿತ್ರಲೇಖ, ಮಾಡಬಿಲ್ದಿ.]

ಮೋಟು ಬಾಲ

ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಹನುಮಯ್ಯ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಇದ್ದ. ಅವನ ಮಗ ಭೀಮಣ್ಣ. ಒಂದು ದಿನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಗ ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಹತ್ತಿರದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೊರಟರು. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಯಂಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಕೆಲಸವಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರು ಒಬ್ಬ ರೈತನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಮೇಯಲು ಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ರೈತನಿಗೆ ಅವುಗಳ ಮೇವಿಗೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

ಸಾಯಂಕಾಲ ಅವರು ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಊರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ತಂದೆ " ಕುದುರೆಗಳ ಮೇವಿಗೆ ಏನು ಕೊಡಬೇಕು?" ಎಂದು ರೈತನನ್ನು ಕೇಳಿದ.

" ಸ್ವಾಮಿ, ದೊಡ್ಡ ಬಾಲದ ಕುದುರೆಗೆ 12 ಆಣೆ ಮತ್ತು ಮೋಟು ಬಾಲದ್ದಕ್ಕೆ 6 ಆಣೆ " ಎಂದು ರೈತ ಹೇಳಿದ.

ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಆತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆಗ ಮಗನು " ಅಯ್ಯೋ, ಎರಡು ಕುದುರೆಗಳೂ ಒಂದೇ ಎತ್ತರದವು. ಎರಡು ಕುದುರೆಗಳೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಮೇದಿವೆ. ಬಾಲದಲ್ಲಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೂ ದುಡ್ಡಿಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಕ್ಕನು.

" ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಸ್ವಾಮಿ, ಉದ್ದದ ಬಾಲದ ಕುದುರೆ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಮೇಯುತ್ತಾ ಬಾಲದಿಂದ ನೋಣವನ್ನು ಓಡಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಮೈಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ನೋಣಗಳನ್ನು ಮೋಟು ಬಾಲದ ಕುದುರೆ ಬಾಯಿಯಿಂದಲೇ ಓಡಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಮೇಯಲೂ ಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೋಟು ಬಾಲದ್ದು ದೊಡ್ಡದರ ಅರ್ಧ ಮೇದಿದೆ " ಎಂದು ರೈತ ಹೇಳಿದ.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನು ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಕ್ಕರು. ರೈತನ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಗೆ 5 ರೂ. ಇನಾಮು ಕೊಟ್ಟರು.

—ಎ. ವಸುಂಧರ, ಪಾಂಡ್ಯ.

ఈ దినవే నోడి

విజయ కవర

మధువేమాడినోడి

(తలుగు)

డ్రోరత్తన్... స్రునాద్

నిరూపకుడు... నాగిరెడ్డి... చక్రపాణి

Printed by B. NAGIREDDI at the B. N. K. Press Ltd., Madras 24, and Published by him from Chandamama Publications, Madras 24, Controlling Editor : SRI CHAKRAPANI

Chandamama, April '52

‘నాన్నే!’

Photo by A. L. Syed

